

КАЗ БУКНИ ВЕДИ

Никой не е в състояние да удържи силата на една идея, чието време е дошло! ...

ГОДИНА 12, БРОЙ 50, УЧИЛИЩЕН ВЕСТНИК НА СУ "Иван Вазов" гр. Плевен

декември 2021

Трета награда в Национален конкурс за журналистика „Стоян Михайловски“ – 2013 г.

Първа награда в Национален конкурс за журналистика „Стоян Михайловски“ – 2014 г.

Първа награда в Национален конкурс за журналистика „Григор Попов“ – 2016 г., 2017 г., 2018 г., 2020 г.

Специалната награда в Национален конкурс за журналистика „Григор Попов“ – 2019 г.

Първа награда в Национален конкурс за журналистика „Гео Милев“ – 2019 г.

Специалната награда на журито за журналистически екип от Национален конкурс „Григор Попов“ – 2020 г.

Втора награда в Национален конкурс за журналистика „Гео Милев“ – 2021 г.

Специалната награда в Национален конкурс за журналистика „Григор Попов“ – 2021 г.

Цена 1 лев

Чакана Коледа

Празникът не се отменя

Милиони деца по света се страхуват дали Дядо Коледа ще успее да стигне до всеки дом в условия на пандемия. За да ги успокои, той написа писмо. В него Добрият старец казва: „Скъпи деца, подаръците са вече в шейната. Всички са дезинфекцирани, остава само да ги получите. Ще нося играчки, а не зараза. Споделете ми все пак – да показвам ли зелен сертификат, за да мина през комина? За маската е ясно, приготвих няколко. Тръгвам от Лапландия. Очаквайте ме. Коледа няма да се отмени!“, завършива той.

Албена Методиева, 10в

ПриСТРАСТИЯ

- ✓ Има ли Дядо Коледа зелен сертификат? – **стр. 4**
- ✓ Кой ще почерпи на празника? – **стр. 7**
- ✓ Подари вяра – в магията, в добротата, в света – **стр. 4**

Коледни истории

- ✓ Измести ли Дядо Коледа Иисус Христос? – **стр. 5**
- ✓ Как се стигна до „Джингъл белс, яша бана бе!“ – **стр. 5**
- ✓ Какво не ми донесе Добрият старец? – **стр. 7**

Ния Недкова 8в

Постави в кошницата

На лов за подаръци! Ще ви помогнем в търсенето: кои са подходящи и кои – абсурдни? – **стр. 9**

Калина Монова 1г

Вкусно настроение

Подгответе се с нас за празника

- ✓ Кои книги да изберете в предпразничните дни – **стр. 10**
- ✓ Непременно чуйте тези коледни песни! – **стр. 10**
- ✓ Пригответе неустойими сладкиши за трапезата – **стр. 10**

Ставаме на 11!

Празнуваме с приятели

Първият брой на „В@з Буки Веди“ излиза през декември 2010 г. Сега, 11 години по-късно, в ръцете си държите 50-ия му брой. Този рожден ден е специален за нас!

През изминалото време много ученици списваха вестника. Те допринесоха за неговия облик и за признанието му на национално ниво. Вестникът ни е носител на десетки колективни и индивидуални награди. Към днешна дата се гордеем с постигнатото и сме готови все така неуморно да преследваме нови хоризонти.

За да отбележим подобаващо празника, решихме да поканим директора на СУ „Иван Вазов“ Димитър Митев и знакови журналисти, които през годините остават силно свързани с вестника.

Повече четете на **стр. 2 и 3**

Очи в очи

Попитахме малки и големи

Защо Дядо Коледа е в червено? Какви са му Баба Коледа и Снежанка? А ходил ли е на училище?

Още въпроси и отговори ще откриете на **стр. 6**

- ✓ 2021 г. – равностметката – **стр. 8**
- ✓ Бързи честитки в мрежата – **стр. 8**
- ✓ Коледна работилница – **стр. 11**
- ✓ Хороскоп за 2022 г. – **стр. 11**

Честит рожден ден, В@з Буки Веди!

Димитър Митев: Трудно е да създадеш нещо, но още по-трудно е да го запазиш на върха – това е благодарение на всички вас

11-та годишнина от създаването на нашия вестник и юбилейният 50-и брой ни отведоха на интересен разговор с г-н Димитър Митев – директор на СУ „Иван Вазов“, но за нас – човекът, който безрезервно ни подкрепяше през всичките тези години. Освен за един от най-успешните училищни вестници в страната, каквото е нашият, поговорихме и по много други теми – образователната система в България; къде е СУ „Иван Вазов“ – Плевен на този фон; как се отразява COVID ситуацията на преподаването и не на последно място – какъв празник всъщност е за него Коледа.

- Добре дошли, г-н Митев, отново на страниците на „В@з Буки Веди“! Ние сме много щастливи и сме Ви много благодарни, че се съгласихте на този разговор! Навършват се 11 години от създаването на нашия училищен вестник. В първия брой Вие казвате: „Вярвам Ви и съм убеден, че ще бъдете барометър на живота в училище!“. Още ли ни вярвате? Оправдахме ли доверието Ви? Развихме ли се по начина, по който сте очаквали, или Ви изненадахме? Превърнахме ли се в „барометъра“?

- Вие направихте повече от очакваното. Трудно е да създадеш нещо, но още по-трудно е да го запазиш и то горе, на върха. Това е благодарение на всички вас – на всички, които минаха през редакционния екип на вестника през годините. Моята подкрепа като директор ви имате, а оттам нататък делото е ваше. Ако не се бъркам, мое интервю има само в първия брой и сега – в петдесетия. Повече не е и не е необходимо. Аз се гордея с това, което направиха всички до момента и което вие продължавате да правите. И то е в пъти повече от това, което съм си мислил в началото, че може да бъде постигнато.

- Какъв спомен пазите за първите ученици, които създадох вестника, за първия редакционен екип?

- Всяко едно име ми говори нещо – така е и с моите ученици и с тези, които минават през съответните екипи на вестника. Не поддържам близка връзка с тях сега, но винаги съм ги подкрепял и съм се гордял с написаното.

- Ние сме сигурни, че сте най-редовният читател на вестника, затова – имате ли любими теми, любима рубрика...? Коя тема отдавна очаквате да видите във вестника, а още не се е появила?

- Всяко нещо, което правите, в много случаи ме е и изненадало. Единственото, което бих искал, е да не се притеснявате какво пишете и как го пишеш, дали някой ще го хареса или с други думи казано – да не си налагате автоцензура, която в много случаи пречи. Доверието се изразява именно в това – да дадеш на хората свободата да пишат, каквото мислят и чувстват. Има много текстове през годините, които приятно са ме изненадали с позицията си. Трябва да има критика – все пак животът е шарен и ние като хора не сме идеални. Това сте го постигнали, но разбира се, винаги може по-нагоре. И аз съм убеден, че и вие, и тези след вас ще го правят. Надявам се, че както аз, така и тези след мен, ще положат усилия да запазят постигнатото, което е признато и на национално ниво.

- По какво ние, журналистите от нашия екип, се различаваме от професионалните журналисти?

- И се различавате, и не се различавате. Има какво още да учите – вие това ще го разберете, независимо с какво ще се занимавате занапред. Ще разберете, че този опит е безценен. Тези, които бяха преди вас, в разговорите споделят, че са го разбрали. Дали са поели по друг път, дали по същия – има най-различни примери.

Както вече казах, в много от професионалните журналисти има автоцензура – съобразяват се със силните на деня, с ръководството на съответната медия... Вие не трябва да го правите. Да, политиката няма място тук, при нас, но тази политика все пак определя начина ни на живот. Казвам – няма смисъл да присъства, защото училището е територия без политика. Но вие трябва да имате позиция и да я изразявате по-нататък. Може би обаче на вас това ви е плюс, че се различавате. Ако се интересувате от водещите журналисти в страната, а защо не и в европейски и световен мащаб, виждате, че не са много истинските журналисти с позиция. Жалко е това. По тази причина сме доста назад по свобода на словото. И такива като вас би трябвало да се борят да променят тази статистика. Ваше решение е каква ще бъде реализацията ви отгук нататък, но най-малкото с ясната си позиция можете да допринесете за една по-истинска и добра среда. Много се радвам и на приемствеността, която имаме във вестника – освен огромните заслуги на госпожа Радинка Иванова, вече и Кристина Младенова е част от екипа. Сега е като преподавател, но е много хубаво, че е била и от друга страна – като ученик и репортер във вестника. Сега вече има възможността да го види от всички страни и се надявам тази приемственост да продължи. Ако мога да обобщя, бих искал отново да ви кажа да се гордеете с това, което правите. Аз се гордея.

- Как виждате вестника ни след 10 години например?

- Все по-архаичен става вестникът на хартия, но когато го имаме духа, нищо, което го има на хартия, не би трябвало да изчезне. Едно е да отвориш четиво в електронен вариант, друго е да го хванеш в ръка, да го усетиш. Различно е. Не трябва да допускаме всичко да стане напълно дигитализирано. Дори в началото идеята беше вестникът да бъде само електронен, но когато видях, просто казах, че това трябва да се печата. Първата реакция на някои хора може би е, че хартията е много луксозна, но в крайна сметка не сме толкова богати хора, че да си позволим да правим неща, които не са качествени. Но това нещо респектира. Не говорим само за оформлението. Когато го отвориш и вътре има смислени неща, тогава вече се затвърждава мястото на върха. Първата година дори, когато участвах в един конкурс, журито просто не ни повярва и отхвърли твърдението, че всичкото е написано от ученици, че може да бъде написано без намесата на директора и ръководството. Не е нужно и аз съзнателно не се намесвам, нямам тази необходимост постоянно да бъда между страниците. А как си го представям – предпочитам да не споделям сега, а се надявам всички да имаме възможността да го видим и огънат да остане жив, независимо че животът се променя.

- Какви книги четете?

- Чета всичко, което е интересно. Когато те грабне хубавата книга, няма значение в какъв жанр е. В крайна сметка защо четем – за да намерим

красотата в това и да съпребивяваме написаното, за да ни е приятно.

- Нека поговорим и за образованието и за състоянието на училищната система в България. Има ли нещо, което бихте искали да промените? Освен от гледната точка на директор, споделете с нас и от тази на преподавател – забелязвате ли някакви промени във всяко следващо поколение? Накъде вървят днешните деца? Предизвикателство или помощно средство за учителя са новите технологии?

- Когато я няма ясната концепция за образованието в държавата, спасението е поединично. Поединично – конкретно ние като училище. Немалко хора са ми казвали „Вие сте изключение“. Да, налага се понякога да го правим като някакъв оазис. Но не като такъв в пустинята, защото образованието ни не е пустиня. Може обаче да бъде много, много по-качествено. Там е ролята на държавата, която трябва истински да заложи на него. Все още това не е направено. Но трябва да вярваме, че е възможно, защото има примери за много държави в световен мащаб, които са дръпнали напред именно защото са заложили на образованието. Техниката и науката напредват все повече, но на първо място, в която и да е държава, са хората. Там трябва да вложим. От търговска гледна точка, образованието произвежда продукт. Този продукт е всеки един ученик и когато в него се влага, той става все по-качествен. След това ученикът в пъти повече връща на държавата чрез своята работа. Аз съм имал възможността и в другите държави да видя нивото на образование и начина, по който се работи, и мога да твърдя, че нашите ученици не им отстъпват. Не напразно другите държави се опитват да издърпват мозъчния потенциал на нашата държава. Въпросът е какво би станало, ако наистина насочим усилия към образованието, защото сега не сме на най-високото стъпало, но не сме и на най-ниското. Но нивото му зависи от всички нас. И аз съм удовлетворен от факта, че през годините успяхме с общи усилия наистина тук, в нашето училище, да изградим този оазис. Оттам идва и девизът ни, който сякаш синтезира всичко: „Ние не сме най-добрите, но по-добри от нас няма.“

- Направихте много интересно сравнение, че сме оазис на фона на останалите училища. С какво конкретно обаче ние сме по-различни от тях? Стана ли училището еталон за останалите?

- Човек лично може да има някакви еталони и кумири, от които да се учи, но никога не ми е било цел да се превръщаме в еталон или нещо подобно. Връщайки се в годините назад, в първите дни, когато станах директор, сградата, разбира се, не изглеждаше така, както е днес, но помня, че до централния вход имаше една табелка „Образцово училище“. Първата ми работа беше да махна тази табелка. Нещата не се правят с такива табелки, а с много работа. А какво сме успели да постигнем, оценката е ваша, на учениците, на родителите, на обществеността като цяло. Това, което ни е

във възможностите, го правим и ще продължим да го правим. С какво конкретно се различаваме от останалите, наистина не мога да ви кажа. Опитвам се да бъда здраво стъпил на земята и да продължавам да работя в правилната посока.

- В първото Ви интервю споделяте, че имате много проекти за училището. И повечето се осъществиха. Имате си столова, басейн, сложихте ни климатици, ето сега се правят и кабинетите по различни науки. С кои свои постижения като директор най-много се гордеете? Какви качества според Вас трябва да има човек, за да бъде лидер?

- Човек с каквото и да се занимава, трябва да има в себе си нагласата да не спира да се учи. Когато поех училището, на първо място съм си мислил, че трябва да бъде човек. Да, лидер трябва да бъде този, който умее да ръководи, но едно от важните неща е да имаш волята да отстояваш позициите си, да не се гънеш в зависимост от ветровете на властта. Мисля, че успях да запазя училището такова, каквото е, от гледна точка на променящите се политически обстановки. Затова може би сме на тази позиция. Ние нямаме огромен бюджет, но пък първо, ние имаме ученици и това е най-голямото богатство. Тези ученици, които са мотивирани и знаят защо искат да учат тук. Богатство не само на училището, а и на държавата. Затова се стараем да създаваме все по-добри условия за работа. Да, сложихме климатици, защото за мен не е нормално да се учи, когато температурите станат много високи – просто не става. Изобщо не знам и не ме интересува колко други училища в страната имат такава климатична система, но когато трябва да се направи нещо подобно, то просто се прави. Предстои да бъдат завършени и лабораториите. Техниката вече е тук и всеки момент строителите ще започнат основния ремонт. Остава още една обществена поръчка и тя е свързана с обзавеждането на стаите – надявам се всички ще могат да видят и това скоро. Има идея да бъде изграден и соларен парк на покрива, с който да си произвеждаме електрическа енергия. Такива инвестиции си заслужават, защото трябва учениците да имат наистина нормални условия, за да учат. Проектът за спортна зала, свързана със салона, е изготвен изцяло, само изчакаме да бъде одобрен. Все пак имаме много ученици, които се занимават с какво ли не – тренират в различни състави, в различни спортове. И аз смятам, че когато едно дете има възможности, то трябва да се труди не само в учението си, а да влага енергията си и на други места, да се занимава с още нещо. Училището не са само уроците в класните стаи, училището е нещо много повече. Това, което в двора се прави, е също много интересно – минидендрариум – много дървета, цветя, храсти, с различни екзотични имена, край всяко от които ще има табелка с QR код. Всеки с телефона си може да сканира, да влезе в сайта и да прочете информация за него. Всичко това възпитава. Чакат реда си още много проекти – изграждане на STEM център;

кабинети по история, по география, два кабинета по чужди езици, зала за дебати и срещу нея, пред голяма витрина – истинско радио и телевизионно студио. Това не са само фантазии. Трябва да имаме визията какво искаме да направим и как да го направим. Финансовите средства вървят след всички тези идеи, затова не могат да се осъществят навреме.

- Няма как да не Ви попитаме какво мислите за сегашната безпрецедентна COVID ситуация, в която се озова образованието? Какви трудности стоят пред Вас като ръководител и преподавател? Смятате ли, че това е ефективно обучение?

- Онлайн обучението е следствие от цялата тази ситуация, която, малко по-философски погледнато, е в нас и ние сме в нея. Не можем да се самоизолираме. Има много конспиративни теории, ние не сме хората, които да говорят за това, но ние сме потърпевши от всичко това. Начинът ни на живот промени ли се? Много! Много хора пострадаха, близките им, приятелите им. И трябва да бъдем реалисти... Нашето училище от много време е държало на хигиената, не е от сега, правим всичко възможно. Имаме самочувствието, че в тези условия на онлайн обучение (което е само компенсиращо, вие го знаете и го виждате), се учите на сравнително високо ниво. Ние правим всичко по силите си, но то е съвместна работа. На всички ни е ясно, че този, който се труди в клас, се труди и тук. А иначе – и това ще мине. Трябва да имаме търпението, силата, волята. Трудно е, но се налага, заради общото да търпим и своите лични лишения.

- Какво е Коледа за българина и как Вие лично ще прекарате празника?

- Тези празници трябва да се усещат вътре в нас. Те се и възпитават, и се предават като традиция в семейството. Някъде може да се е скъсала връзката при нашето поколение, когато ние сме били ученици. Имаше едно учение в атеизъм и тази вяра, която ни е запазила като народ през годините, тепърва е трудно да се възвърне. Аз празнувам със семейството си. На Нова година може да излезеш да празнуваш с приятели, но Коледа е най-големият семеен празник. Старая се да съм със семейството си дали в по-голям състав, или в по-малък. Аз също помагам в подготовката на коледната трапеза. Засега съм стигнал само до салатите, но иначе се включавам с каквото мога. Сега ми предстои да сложа киселото зеле, което също е част от коледната трапеза, на нея са типично традиционните ястия – баницата, тиквата, орехите, боба с пълнените чушки, червеното вино, това, което всички са опитвали, това е предаването на традицията, след време ще го правите и за вашите семейства. Но иначе да, усещаме празника вътре в нас, коледния дух си го създаваме самите ние. Няма кой друг. Той не идва с украсата или със снега навън. Пожелавам на всички наши ученици, на техните семейства, всички наши приятели, пък защо не и на тези, които не ни харесват - да имат този коледен дух! Да са здрави, да гледат позитивно на нещата. Това ще ни прекара през всички трудности. Когато си позитивен, тежките и трудни неща ти се струват по-лесни. Съзнанието крепи човека!

- Благодарим Ви, господин Митев, че се съгласихте на този разговор! За нас беше огромна чест! Желаем здрави и коледен дух на Вас и на цялото Ви семейство!

Зина Махмудова, 12в
Божидара Павлова, 10в

Честит рожден ден, В@з Буки Веди!

Празнуваме с приятели

Весела Маринишева: Минаха 11 години, а споменът носи вълнение

Връщайки се назад в спомените, не без известна доза носталгия, в един своеобразен обзор на живота от всъщност безгрижните ученически години (...ще видите) до днешния ден по прекрасния повод на годишнината на училищния ни вестник, още веднъж ясно осъзнавам огромният принос както на училището ни, така и на участието ми в редакторския колектив на „В@з Буки Веди“ за моето личностно и професионално изграждане.

11 години от онези есен, в която се роди идеята, минаха, а очарованието на спомена как организирахме екипа и започнахме създаването на нашия вестник все така носи вълнение, вдъхновение и стопля душата! „В@з Буки Веди“ беше съществена част от моите гимназиални години, от моето съзряване и изграждане като личност не просто заради необятния си потенциал като източник на възможности и опит, а като свободна творческа арена, мое лично пространство за самоизявяване.

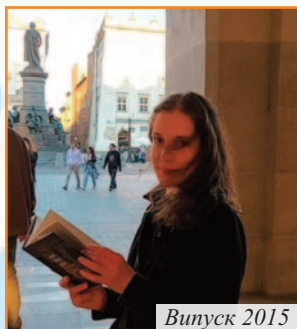
Извън посещенията на събития, срещите с впечатляващи личности, запознанствата с други млади ентузиастични - възможност, която едва ли бих имала без вестника, може би най-яркият ми спомен е от един обикновен училищен ден. Ден, започващ без претенции за изключителност и без очаквания нещо да се случи, в който ненадейно бях повикана в кабинета на господин Митев. Това си е винаги малко смразяваща кръвта покана, която те кара да превъртиш в главата си поне няколко седмици

назад в търсене на лични провения, дори явно да си знаеш, че май нищо не си направил. Настъпи част. Влизам, предполагам – леко бледа. Той ме покани да седна и с най-сериозен глас каза „Весела“.

Дълга пауза. Инфарктна. Продължи с това колко е щастлив да види моя прогрес като журналист – стилът ми на писане, но най-вече – уменията и насоката ми към критично мислене и анализ. Тогава се почувствах истински и цялостно едно с това, което правех. И безкрайно амбицирана да продължа.

Сега, години след това, си спомням думите му от време на време и продължавам да се стремя към именно тази критично – аналитична перспектива към света. Това, както и безценната подкрепа и наставничество на г-жа Радина Иванова в нашето изграждане като търсещи и умеещи журналисти (и хора в общ план), ме преведоха през трудните години на български студент в чужбина, живот в няколко държави, до настоящия момент, в който работя като специалист в сферата на човешките ресурси в международна компания и успоредно с това съм отново студент в нова дисциплина – Антропология (защото човек не бива да спира да учи и надгражда).

Безкрайно съм щастлива, че имам възможността да бъда част от редакторския екип на „В@з Буки Веди“, да се запозная и да работя с останалите търсещи млади улове. Та, скъпи вазовци, скъпи устремени млади журналисти, надявам се и вие да имате поне същото вдъхновяващо и изграждащо преживяване, ако не и много повече!

Вестник 2015

Синтия Чалъкова: Това, което правите, оставя своя малък отпечатък

Честит рожден ден на училищния вестник не просто като четиво, а като една общност от млади, амбициозни и вдъхновяващи хора с позиция!

Честито за още една година, която добавяте към историята на юношеската журналистика. Поздравления за всяка дума, всеки ред и всеки лист, чрез които давате глас на гледната си точка и показвате колко е важно човек да говори и да застава зад казаното. Всяка година е повод за радост и доказателство, че това, което правите, оставя своя малък отпечатък върху света.

Вестник 2021

и гордост за нас, които сме били част от екипа на вестника и вече сме завършили. Да виждаме, че някой споделя страстта към писането така, както и ние преди време, че има кой

да продължава да изпълва страниците с вдъхновяващи слова, ни носи истинско щастие и малко носталгия. Без съмнение училищният вестник ще посреща още много свои рождени дни. Докато има ученици и учители, които да ги възпитават в духа на словото, журналистиката в СУ „Иван Вазов“ никога няма да изчезне. Огромно „Благодаря!“ към всички тези, които правят вестника реалност, за да може още дълги години хора като мен, които вече са далеч от училището, да си спомнят с усмивка за годините, в които сме посвещавали времето и усилията си за същата кауза. Нека и след 10 години да пиша тези редове с усмивката, с която го правя и сега.

Моника Маринова: Радвам се да разбера, че вестникът ни е толкова успешен

Скъпи съученици, Обръщам се така към вас, защото СУ „Иван Вазов“ е едно голямо семейство. Да си призная, аз също като вас си мислех, че когато някой бивш ученик ми каже нещо подобно, той просто употребява едно от многото клишета, но не е така. До днес си спомням с вълнение за всички забавни моменти, които съм преживяла в училище.

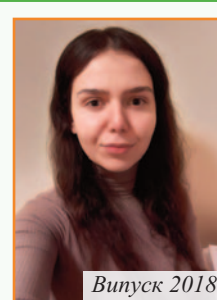
Вестник 2015

Радвам се да разбера, че вестникът ни е толкова успешен и това, което започнахме преди години, продължава да се развива. Благодарение на него имам възможността да се срещна с много интересни и известни личности, да обогатя общата си култура и да работя в екип – изключително ценно

качество, което ми служи и до днес. Искам да ви пожелаю да не спирате да бъдете целеустремени, умни и любопитни. С много труд и мечти можете да постигнете всичко. Също така не губете детското в себе си. Дори ние, възрастните, имаме нужда да си починем от сериозното. На вестника ни пожелавам още много броеве, голям кръг от читатели и още безброй поучителни и интересни теми и рубрики, на които да можем да се любиме. Поздрави!

Магдалена Минкова: Пожелавам чаяние

Здравейте скъпи читатели, Измина немалко време, в което не сме се срещали из редовете на страниците. Няма да крия, че писането върху белия лист поражда у мен пъстра гама от емоции – радост, вълнение, носталгия и известна доза тъга. Може би това са усещанията, които преминават през всеки човек, когато погледне назад, за да си направи равностметка. „В@з Буки Веди“ ми даде изключително много. Всеки текст беше предизвикателство, което изискваше страст, труд, упоритост и възискателност към думите. Търсенето на смисли е една нелека задача, която те оставя гол и уязвим върху страниците. От позицията на днешния ден мога да кажа, че работата ми за вестника ме накара да предизвикам себе си, да бъда посмела и по-свободна. Даде ми възможност да задавам въпроси и да търся отговори. Срещна ме с незабравими хора, подари ми прекрасни

Вестник 2018

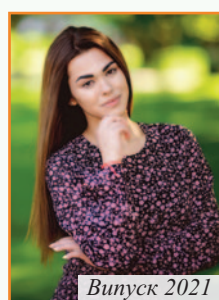
емоции, научи ме на безценни уроци. За всичко това сърдечно благодаря! Сега съм отново пред компютъра и мисля какво да споделя с вас в това особено време. Обикновено това е периодът от годината, в който се обръщаме към себе си, за да видим какви сме били, какви сме сега, какви искаме да бъдем. Радваме се на постигнатото, тъгуваме за изгубеното, вълнуваме се за предстоящото. Правим обещания, планираме събития, поставяме си цели. Изпитваме и притеснение, че това, което бъдещето ще ни донесе, може би няма да е по-добро от настоящето. Последното сякаш е особено валидно в днешната реалност. Очаквахме 2021 с надежда, но стоим на прага на 2022 отчаяни и обезверени. Не си обещаваме, не си правим пла-

нове, защото вирусът дебне зад всеки ъгъл. Ковид ни напомни, че не сме безсмъртни, но ни накара да забравим как се живее. Затова скъпи читатели, бъдете тук и сега! Вземете максимално много от днешния ден. Искайте повече от себе си и от света. Радвайте се, смейте се, обичайте. Благодарете за днес и вярвайте, че утре ще е още по-хубаво. В навечерието на най-светлите празници ви пожелавам ЧАЯНИЕ. Една хубава, но позабравена българска дума. Някои от вас вече са я срещали в часовете по литература (оставям на вас задачата да си припомните в кое произведение). Чаение означава надежда, вяра, упование. Много често обаче ние използваме нейния антоним – отчаяние. Поставяме представката „от“ и отделяме думата от основното и значение. Отделяме се от вярата, от надеждата. Чаение обаче е повече от дума, това е състояние на духа. Чаението е упование в доброто, от което всички имаме нужда. Бъдете здрави и просветлени!

Илияна Алексиева по стъпките на мечтата

Честит рожден ден на нашия любим вестник!

Честити ти празника, скъпи вестник, един твой бивш репортер. Надявам се, че не си ме забравил, все пак нашите срещи не бяха много отдавна. Много ми се иска да ти благодаря за прекрасния старт, който ми даде. Благодарение на теб, аз бях приета да уча така мечтаната ми специалност в Софийския университет „Св. Климент Охридски“ – журналистика. Искам да ти пожелаю, „В@з Буки Веди“, да продължаваш да учиш и малки, и

Вестник 2021

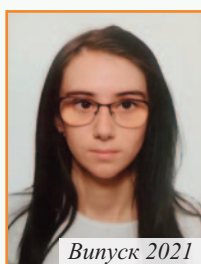
големи да вярват в мечтите си. Ти имаш силата да запознаваш младите репортери с прекрасния свят на писането и да ги накараш да се влюбват в тази професия отново и отново. Успех и на вестника, и на екипа му, и на всички нови попълнения в редакцията му! Следя всеки брой с огромен интерес и стискам палци на всеки един млад журналист!

Християна Тасева: Вестникът е предизвикателство и отговорност

Интересна и малко сложна задача е да напиша няколко думи за рождения ден на вестника, понеже той е изключително значим за мен. Отгук започнах своя литературен път, отгук започна моето израстване.

Едни от най-чувствителните години са тийнейджърските. Тогава се намиращ между света на децата и на възрастните, объркан си и не знаеш накъде да поемеш, за какво да мечтаеш и за какво да се бориш. Опознаваш света около себе си, формираш мнения по въпроси, за които дори не си предполагал, че съществуват. За всяко едно от тези неща вестникът много ми помогна.

В него аз можах да размишлявам над всевъзможни теми, да разисквам различни въпроси и мнения ми винаги беше важно. Така се изгражда характер и мислене. Това бе една от най-големите възможности, които получих в това училище. Пишех всичко – от художествени текстове до журналистически размишления, от проучвания и коментари до

Вестник 2021

отразяване на събития, не спирах да градя своя литературен опит. Направих времето си в училище по-интригуващо и развих какви ли не качества – любознателност, постоянство, упоритост, критичност. Този вестник ми помогна да взема решенията и с какво да продължа пътя си, след като завърша.

Освен възможност, вестникът е предизвикателство и отговорност. За да се развивате, трябва и здраво да работите по него. И го правите, защото той винаги е и ще бъде различен и интересен заради труда, който влагате. Неслучайно има и толкова спечелени награди – в него се вливат емоция и усилие. Мога само да ви поздравя за това и да ви пожелаю на вестника на СУ „Иван Вазов“ да продължава да бъде уникален и интригуващ още дълги години напред. Благодаря за възможността да бъда част от него и пожелавам и други да го оценят така, както аз успях. Той наистина е специален за мен!

Хроника на славата

Нашите 11 години, измерени в признание

2013 година – Трета награда в Националния журналистически конкурс „Стоян Михайловски“ – Русе
2014 година – Първа награда в Националния журналистически конкурс „Стоян Михайловски“ – Русе
2016 година – Първа награда в Националния конкурс за ученическа журналистика „Григор Попов“ – Разград
2017 година – Първа награда в Националния конкурс за ученическа журналистика „Григор Попов“ – Разград
2018 година – Първа награда в Националния конкурс за ученическа журналистика „Григор Попов“ – Разград
2019 година – Специалната награда в Националния конкурс за ученическа журналистика „Григор Попов“ – Разград
2019 година – Първа награда в Националния конкурс за журналистика „Гео Милев“ – Стара Загора
2020 година – Втора награда в Националния конкурс за журналистика „Гео Милев“ – Стара Загора
2020 година – Първа награда в Националния конкурс за ученическа журналистика „Григор Попов“ – Разград
2020 година – Специалната награда на журито за журналистически екип от Националния конкурс „Григор Попов“ – Разград
2021 година – Втора награда в Националния конкурс за журналистика „Гео Милев“ – Стара Загора
2021 година – Специалната награда в Националния конкурс за ученическа журналистика „Григор Попов“ – Разград

Журналистите ни могат да се похвалят и с безброй индивидуални награди. Гордеем се с постигнатото и сме устремени към нови хоризонти!

Призоваваме ви да се осмелите да последвате примера им! Станете част от нашето редакционно семейство – пишете ни на el_vestnik@abv.bg!

Коледни приСТРАСТИя

Дойде онова време от годината, в което планираме празничните почивни дни, вилнеем из магазините, отрупваме трапезата и пре-яждаме, без да мислим за панталоните, в които се опитваме да влезем от месеци. В какво обаче се изразява магията на празника – в покупките, в лъскавите опаковки и в готините снимки или в споделеното време с любимите ви искрящи очи? Бързайки да купим и подарим, сготвим и изконсумираме, празнуваме ли Рождество, наслаждаваме ли се истински? Журналистите ни разсъждават.

Той идва – ваксиниран и сертифициран

Предстои ни да прекараме вторите си коледни празници в обстановка на световна пандемия. Можем само да се надяваме да прекараме като миналата година – сравнително малко заразени, отпуснати мерки, навалица по магазините и весели празници, споделени в тесен кръг. Но какво ще стане, ако не успеем да овладеем положението с многото болни и се наложи да се изолираме отново? Ще успеем ли да заколим прасето? Ще пускаме ли коледари в къщата, ако не са ваксинирани? Дядо Коледа ще дойде ли, като е в рисковата група? Ето как си представям Коледа, ако спазвахме мерките.

Бъдни вечер се прекарва в най-тесен кръг, само семейството. Даже може да се сложи социална дистанция, всеки в различна стая да си вечеря. Нечетен брой ястия на трапезата, както си му е редът, готвени с повечко чесън. Тъй като мнозинството хора живеят в апартаменти и нямат камина, бъдникът е подпрян на парното в кухнята. Разчупва се обредният хляб, който всъщност е купен от

магазина, и се вечеря пред телевизора. Тази година „Сам въщи“ може да се смени с новинарската емисия, тя се гледа религиозно вече. А през нощта, докато всички спят, идва Дядо Коледа.

Той е излетял малко по-рано от обикновено, защото там имат вечерен час, а пък той е и в рисковата група. Два от елените са под карантина, защото са били контактни, та ще дойде точно навреме. Не бойте се, носи зелен сертификат, ваксиниран се е, няма да разнася зараза. Снежанка ще му помага, антиваксърка е, но си е направила PCR и той е излязъл отрицателен. И двамата ще разнасят подаръци на децата. То нали няма комини по апартаментите, влизат с взлом с крик. Оставят подаръците в чорапи, които децата са си закачили на сушилника за пране, и се черпят с останените бисквитки и витамин С. А след това бързат за Лапландия, че вечерният час скоро ще свърши и коронавирусът пак ще излезе по улиците.

Сутринта децата ще заварят чорапите си пълни с маски и дезин-

фектанти и дълго ще им се радват. А коледния ден ще прекарат с роднините... ама виртуално. Всички въщи по пижами, на трапезата пред компютъра – като от разказ на Чарлз Дикенс! Ама децата пак ще пеят коледни песнички, ще се радват на подаръците и ще подскачат наоколо. Майките пак ще готвят вкуснотийки, а бащите пак ще пият домашното вино и ще обсъждат разпалено политиката.

Може би няма да се заколи прасето, ще се купи свинско от магазина... Ех, това май ще е най-тежко за преживяване! Как Коледа без прасе?! Дай Боже да не караме такава Коледа!

Зина Махмудова, 12б

Най-ценният дар

Топло и уютно сред аромат на домашни сладки, канела и мандарини! Коледа са премигващите лампички, елхата, украсата и най-вече коледните подаръци. Всички очакват празника с нетърпение и най-вече онзи миг – отварянето на подаръците.

За децата това е чакан празник, защото тогава те получават подаръка, за който мечтаят. Те

украсят елхата с коледни чорапчета, които на сутринта са пълни със сладки изкушения, а под елхата се е случила коледната магия. Магията не е в появата на подаръка! Магията е в затрогващата усмивка на дете,

което гледа с благодарност и вярва, че на Коледа стават чудеса. Най-красивата част от Коледа е очакването! Очакването на най-ценния подарък, който е по-важен от всички други. Един подарък, който прави цялата цветна купчина под елхата да изглежда незабележима – присъствието на любимите хора и споделените моменти заедно. Подарък, който не струва пари, дори няма опаковка,

но той е всичко и изпъква живота със смисъл. Този дар, който не може да бъде купен, придава смисъл на всички останали подаръци и традиции, свързани с празника. Защото ако си сам и нямаш с кого да споделиш всички вълнения на този ден, и безброй подаръци не биха могли да ти дадат уюта и топлината на дома. Има нещо много специално в израза „Ще празнувам със семейството си.“!

Настъпва еуфория, съпроводена от прегръдки и целувки, всеки нетърпеливо разкъсва своя подарък с надежда и радостна искра в очите. Понякога поднасянето на подарък носи по-голямо вълнение и удовлетворение, а не получаването. Най-ценното бива сътворено точно в този миг – мигът на споделеното време с любимите хора. Отношенията между нас са онази движеща сила, благодарение на която един човек кара друг да се чувства специален, а не станиолните опаковки.

Нека създаваме коледно вълшебство през цялата година, нека има топлина в сърцата, нека бъдем по-добри и толерантни, да вярваме, че магията е в самите нас. Чудеса се случват всеки ден, стига само да вярваме в тях!

Весела Коледа!

Яна Янева, 7б

Аз съм Дядо Коледа!

Всички ние сме Дядо Коледовци не защото подаряваме подаръци – ние даряваме вяра

Предстои ни един от най-хубавите и топли семейни празници – Коледа. Във всеки етап от своя живот ние възприемаме по различен начин Коледа. Детството е онзи безгрижен период, когато с трепет отброяваме дните до празника и се вълнуваме какво ще ни донесе тази година Дядо Коледа.

Какво по-специално нещо в ежедневието на едно малко дете от това! Но същото това дете по-раства и разбира все повече за света около себе си. Разбира, че този свят не е чак толкова перфектен. Тогава се превръща в зрял човек и, загубил вяра, се пита „А какво не ми донесе Дядо Коледа?“. И вече не става дума за кукли и камиончета, а за всички онези неща, които несъществуващите джуджета на несъществуващия белобрад старец не могат да направят или поправят. Става дума за преживяванията, чувствата, мечтите и разочарованията от тях.

Вече пораснал, този човек трябва да отпразнува Коледа като един от възрастните. Вече той купува подаръци за най-малките и записва върху тях „от Дядо Коледа“, не за друго, а за да подари вяра – в магията, в добротата, в света, за да подари на детето още от своето любимо отминало време...

След разпаковането на подаръците всички – от другия край на града, от другия край на света, се събират за празничната вечеря и всъщност, докато са на богатата трапеза, те хранят душите си. Всички ние сме Дядо Коледовци не защото подаряваме подаръци – ние даряваме вяра. И ако Дядо Коледа ни е лишил от нещо тази година, то отговорността е наистина наша!

Людмила Венциславова, 11а

Очакване

Емоциите, настроението, вълнението около Рождество Христово се увеличават и атмосферата се променя. Празникът изисква много подготовка и старание, но пък целият труд си заслужава. Пазаруването на коледни дрехи и украса, на подаръци и опаковането им, направата на ястията – всичко това не е лесна работа.

Обикновено хората се подготвят за Коледа месец преди това, като поставят и украсяват коледната елха и започват с лудото пазаруване. Избирането на подходящ индивидуален подарък за всекиго може да бъде много объркващо и трудно начинание. Кой какво харесва? А от какво се нуждае? Дали подаръкът, избран от мен, е достатъчен, подходящ? Ами какво, ако този човек вече го има? Ние даваме частица от себе при

обмислянето и направата / закупуването на съответния подарък, мислим за дадения човек и неговите интереси и какво най-много би му се харесало. В този смисъл размяната на подаръци между хората не е ненужен каприз, а стремеж, чистосърдечно желание да зарадваме, изненадаме близките си. Хората показват, че мислят едни за други, събират се заедно и празнуват.

Приготвянето на трапезата също е задача, която изисква внимание и специално отношение, тъй като всеки има свои предпочитания и домакинът трябва да приготи храната така, че всички членове на семейството да бъдат доволни и уважени. Дори на трапезата да присъстват най-изисканите блюда, ако в приготвянето им не бъде вложена поне малко любов, празникът не би носил същия заряд. Понякога се получава хаос и цари вечно бързане, за да изпълним всичко и навреме. Но и от

това трябва да умеем да извадим позитиви – ще има на какво да се смеем по-късно!

Още нещо, което се случва във времето около Коледа – популярност добиват благотворителни дейности от всякакъв характер, но най-вече насочени към сирачета в сиропиталища или болни деца. Много хора събират пари (или вещи – играчки, дрехи и т.н.), с които купуват подаръци за нуждаещите се от светлина в тунела; това би било тяхното коледно чудо или би подхранило вярата им. Правят се много дарения за деца в нужда и според мен това е една от причините, поради които Коледа е най-светлият, добър и сърдечен празник, така се доказват магията и чистотата му. Хора подаряват надежда на други, на които е по-необходима, какво по-прекрасно?

Често предколедното ни настроение достига напрегнати измерения, но е важно накрая резултатите да си заслужават и у нас да останат незабравими спомени от моменти, прекарани с близките. Колкото и стресиращ да ни се струва процесът по подготовката на този голям и светъл празник, нищо не може да замени духовното удовлетворение, на което се радваме накрая. Когато знаем, че сме се постарали, че сме допринесли за духа на нашата Коледа, празникът е пълен, подаръците са безценни, ястията – по-сладки, усмивките на близките ни – големи, а топлината в очите им – цялата ни вселена.

Марина Боева, 7б

Димитър Керин 8в

Коледни истории

Коледни метаморфози

Коледата е един от най-популярните и съкровени празници – не само в България, но в целия свят. Няма човек, непознат с коледните традиции: писането на писмо до Дядо Коледа, неговата летяща шейна, строенето на джинджифилови къщички и чувалът му, пълен със сладкиши и подаръци. Припявайки обичаните класики като „Jingle Bells“, „All I want for Christmas is you“ и „Let it go“, ние забравяме за проблемите от ежедневието и се унасяме в уюта и топлината на коледната нощ. Но това не са нашите традиции, това не е нашето – българското – съкровено, а една чужда, популяризирана от други страни представа за онзи проникновен християнски празник. Него вече почти никой не го празнува именно защото ние, българите - библиейският народ, създатели на компютъра, касетофона, въздушните възглавници; откриватели на шестия сърдечен тон и лекарството срещу детски паралич; притежатели на най-старото обработено злато в света и най-съвършения и най-стар календар (признат от ЮНЕСКО) – ние не помним историята си и не уважаваме традициите си.

Трапезата за Бъдни вечер на предците ни

А предците ни с такава любов и отдаденост са чествали Рождество Христово. Празнували са своята Коледа по средата на зимата, така че тепърва им е предстояла новата земеделска година. Всяко семейство грижливо и нетърпеливо е нареждало трапезата за Бъдни вечер. Тя задължително е включвала постни ястия с нечетен брой, най-често седем или девет, но е можело и да са дванадесет; седем символизирало броя на дните в седмицата, девет – времетраенето на бременността в месеци, а дванадесет – луните в годината. Използвани продукти, които българите са си произвеждали сами, са били зеленчуците, варивата, сушените плодове, вареното жито и, разбира се – хлябът. Специално място е заемала обредната питка. Най-възрастният мъж в семейството е отчупвал и давал по парче от нея на всички членове на фамилията, започвайки от най-старите. Червено вино, символ на кръвта на Исус, също е присъствало на масата. Важно е било тя да не се раздига, дори след вечерята. Хората са вярвали, че със слизането на Христос на земята небето се разтваряло и душите на починалите роднини са се спускали, за да се почерпят от коледната трапеза на живите си потомци. На фона на това угощение е горял бъдникът – дебело парче дърво, най-често от дъб или круша. Стопанинът на къщата го е донасял от гората на рамо, така че да не докосва земята, поставял го е в огнището и го е запалвал. И отново с много символика – ако огънят е висок и пръскащ искри, бъдещето на семейството ще е плодородно и радостно. На сутринта бъдникът се е изгасял с вино. Неизгорелите му части са служели за правата на кръстчета или са се вграждали в ралото, за да осветят труда. Пепелта от огнището се е разпръсквала из нивите за плодovitост или се е ползвала за лечебни цели.

Обичаят „коледуване“

От свято значение за старовремската българска Коледа е било коледуването. То се е извършвало в нощта на Бъдни вечер, когато, според вярванията, селото е било пълно със зли духове, караконджули и човекоядци, дошли да развалят празника.

Коледарите имали силата да гонят тези зловредни същества. Те духовито обикаляли къщите с помощта на тоягите си, наречени коледарки, борейки се с лютия студ чрез дебелиите си ямурлуци. Чукали от врата на врата, танцували ритуално, свирели и пеели песни за здраве и берекет. Тези песни притежавали най-сложните неравноделни ритми в света, една от по-известните е „Станенине, господине“. Стопаните награждавали коледарите с орехи, жито, ябълки, пуканки, мед и колачета – специален вид тестено изделие, оформено като пръстен, което нанизвали на коледарките си. Коледуването продължавало до зората на коледния ден, когато обикалящите юнаци загубвали силата да разгонват злото от населеното място. И вярата, че небето се разтваря в този ден, за да пусне душите на починалите, е вярна, че така и съкровените желания на хората ще достигнат Божиите селения. Затова каквото си пожелаеш на Коледа, ще се сбъдне. Мечтите и молитвите на старите българи са били свързани най-вече с дългоочакваната земеделска година – с плодородието, щастieto, много челяд и успех.

Дядо Коледа измества Исус Христос

Днес насочихме погледите си към по-развити страни и техните представи и вярвания. Напасваме ги, за да ги приобщим към своята култура, но губим българския си дух и обичта си към родината. Именно така Дядо Коледа измества Исус Христос, коледните песни на английски език – традиционните коледарски, а сладкишите и подаръците – домашната трапеза с постните ястия.

За да не забравяме да се гордеем с историята и традициите си, е нужно да насочим вниманието си към тях, по-специално – към българските празници. В очакване на идното Рождество Христово ви призовавам – празнувайте го по български, уважавайте старовремските обичаи на народа ни и помнете, че българите имаме с какво да се гордеем.

Весели празници!

Гергана Христанова, 9в

Хроника на елхата

Често съм си задавала въпроса защо украсяваме елха за Коледа и защо слагаме звезда на върха ѝ. Направих проучване и ще ви представя интересните според мен истории, свързани с тази традиция.

Първите украсени елхи се появяват в Германия. Немците са започнали да го правят, защото според тях елхата е символ на гората. По-късно свързват вечнозеления цвят на дръвчето с тяхната вечна вяра в Христос. Любопитен факт е, че в Швеция само и единствено бащата може да украсява елхата. Освен това никой друг не може да я вижда до раздаването на подаръците. Не знам как и къде я крие, но не бих искала да съм на негово място! В България обичаят да се украсява елха идва от Русия. Оттам са носили дръвчета по време на Руско-турската освободителна война, но само в по-големите градове. Тук елхата е не само коледна, но и новогодишна традиция. През 20-те години на миналия век в СССР забраняват украсяването на елхата, понеже има религиозен характер. Подновяват я чак 16 години по-късно – през 1936 г., но не като

16

От „Тиха нощ, свята нощ“ се стигна до „Джингъл белс, яша бана бе!“

Надали има нещо по-възбуждащо за едно дете от Коледа. Светлинките от витрините на магазините, голямата елха на центъра, боят със снежни топки...То не е просто празник, а емоция, която трае цял месец! Но големите не я виждат така. Те се оплакват през цялото време, че ваканцията е малка, псуват снега и студа, нямат търпение да се съберат да се напият с приятели. Коледа вече не е Коледа. Как се случи това?! Връщам се назад и се опитвам да проследя кога точно онази Коледа умря за мен. Може би е било, когато разбрах, че Дядо Коледа не съществува. Сега, като се замисля, е имало много подсказки. Как ще дойде той точно когато дядо е отишъл до мазата?! И как мама винаги познаваше какво ще ми донесе?! Аз си мислех, че е много умна, тя ме е лъгала под носа! Предполагам, че ситуацията е била подобна за повечето деца. Приятелка сподели, че Дядо Коледа идвал при тях на село през деня, баща ѝ винаги тогава се оказвал във външната тоалетна. Тя се била досетила, според мен пък си е бил истинският, просто не е влизал през комина, а през тоалетната. Когато Добрият старец спре да съществува, празникът не е същият. Тогава разбираш, че никой не гледа дали си бил добър или лош през годината, че това няма никакво значение, че няма как да получиш подарък според това дали си заслужил, защото истинският свят е несправедлив. И след това, година след година наблюдаваш, докато накрая стигнеш до заключението, че това е празник,

създаден от търговци.

Изведнъж красивата елха, която с такава радост си украсявал заедно със семейството, се оказва „китайски боклук“, който дори не е в зелено, за да прилича поне на елха. И тя е изкуствена, като целия празник! Не си купил подарък на някого и му даваш пари, той да си купи, сякаш ти е задължение. Къде останаха усилията и вниманието, които полагаме да подарим нещо, на което човекът да се зарадва? Ами няма как да се върнат, след като сме стигнали до заключението, че Коледа е празник на търговията и е важно просто да се дават някакви пари. А след това Коледа още повече се променя. Осъзнаваш, че си заменил пуловера с елечета с червена блузка с широко отворено деколте, а единственото „коледно“ по теб са ноктите, които си направи миналата седмица, на които пише „Merry Christmas“. И се хващаш, че вече не слушаш Марая Кери, заменил си я с Теди Александрова. Ние превърнахме празника в кич. Ама какво иначе да прави едно поколение, което видя Коледа в големи мащаби, а след това в големи мащаби се разочарова от нея?! Всъщност това, което стана, е, че пораснахме. Променихме погледа си към света, променихме го и към Коледа. Тя никога няма да е онзи празник, за който се възбуждахме цяла година, като бяхме малки. А може би някой ден пак ще е толкова интересна – тогава, когато ние я покажем на нашите деца...

Зина Махмудова, 12б

Илин Мустафа 6г

коледна, а като новогодишна традиция. Друг източник сочи, че първите с подобна на тази традиция са египтяните. В Египет украсявали палмови листа. Те са ги смятали за символ на победата на живота над смъртта. Друга интересна история, на която попаднах, свързана с украсяването на елхи, е, че преди много години, освен Рождество Христово, на 25 декември отбелязвали и празника на Адам и Ева, като пресъздавали откъсването на забранения плод. Понеже по това време ябълковите дръвчета нямали листа и плодове,

слагали други предмети.

А защо поставяме звезда на върха на коледните елхи? Тази традиция се обвързва с Витлеемската звезда. Това е звездата, която са видели тримата мъдреци по време на раждането на Исус Христос. Наистина е интересно и полезно да знаем откъде идват тези наши обичаи, но дори и да не знаех, не бих спряла да украсявам елхата вкъщи. Коледата би била немислима без украсеното дръвче. То внася уют, топлина и под него се побират купищата чакани подаръци!

Цветина Данчева, 7а

Очи в очи

Коледни въпроси към малки и големи

Първото дете, с което поговорих, беше Рая:

- Каква е Снежанка на Дядо Коледа?
- Тя му е помощничка. Понеже Дядо Коледа е дядо, може да му е и внучка.

Ивон отговаря:

- Дядо Коледа носи ли маска?
- Не, не носи маска, понеже е вечен и не може да се разболява.
- Защо не се разболява според теб?

- Защото трябва да прави подаръци с джуджетата.

Дария ми каза:

- Защо Рудолф има червен нос?
- Той се е подхлъзнал и се е ударил.

Боян:

- Елените на Дядо Коледа могат ли да стигнат до последния етаж?
- Естествено! Всички добри деца трябва да получават подаръци.

Очарователното дете на снимката е Анна-Мария.

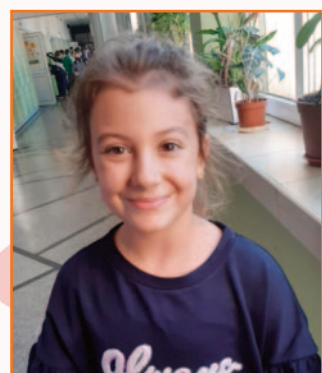
- Къде живее Дядо Коледа?
- В Америка.
- Студено ли му е през зимата?
- Не, той не може да чувства студ.

Лъчезарното дете на снимката е Анна.

- На колко години е Дядо Коледа?
- Седемдесет и пет... Осемдесет и пет... А може и сто и пет.

Белослава:

- Дядо Коледа има ли други домашни любимци освен елените?
- Мисля, че да. Има едно куче, също така и джуджета.

Усмехнатото дете на снимката е София.

- Какво получават непослушните деца?
- Според мен или не получават нищо, или това, което не са искали.
- Ти слушаш ли през годината?
- Да.

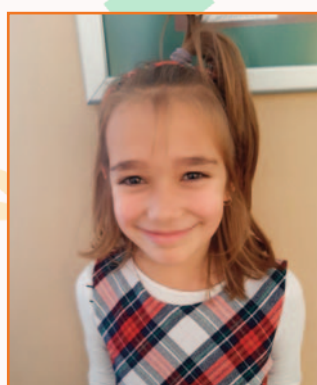
Никол отговори:

Детето на снимката е Белен.

- Дядо Коледа ходил ли е на училище?
- Не, той си има работа.
- Когато е бил малък, пак ли си е имал работа?
- Да, откакто се е родил, работи.

Мария каза:

Елена е приказлива.

- Дядо Коледа използва ли интернет?
- Да, понеже така разбира кой колко време прекарва, гледайки неща на телефона. Също така може да разбере кой колко знае.

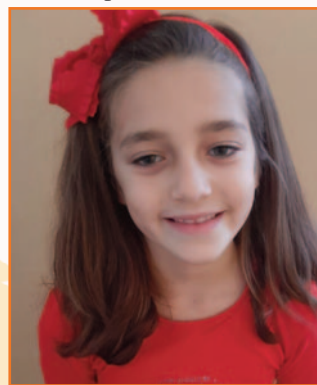
Поговорих и с Никол.

Коледа през зимата, а с джуджетата - през другата част от годината.

Симона:

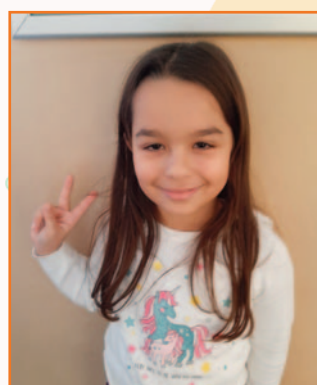
- Как успява Дядо Коледа да обиколи всички къщи за една вечер?
- Той не работи сам. Елените са много бързи и силни, джуджетата правят подаръците, а той обикаля с шейната. Заедно се справят.

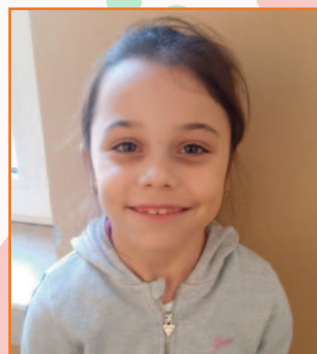
- Според теб джуджетата на Дядо Коледа какво правят през останалата част от годината?
- Може би изработват подаръци.
- През цялото време ли?
- Не, когато са свободни, правят купони.

- Защо Дядо Коледа носи червени дрехи?
- Защото е Коледа.
- А защо на Коледа се носят червени дрехи?
- Защото червеното е празничен цвят.

- Знаеш ли приказката за седемте джуджета?
- Да, знам я.
- Как според теб Снежанка се озовава от седемте джуджета при Дядо Коледа?
- Защото се казва Снежанка, а името идва от думата сняг. Тя седи с Дядо

Последното дете, с което се срещнах, е Димана.

- Защо никой не е виждал Дядо Коледа?
- Защото той е невидим.
- Как е станал невидим според теб?
- Той пие отвари за невидимост.

Няколко дни по-късно, по време на едно от междуучастията четях отговорите, дадени от малките деца. Реших да задам същите въпроси на моите съученици.

- Каква е Снежанка на Дядо Коледа?

- Тя му е жена, а джуджетата са им деца. Ама по-скоро клонят към домашни любимци или заложници.
- Ами Баба Коледа тогава каква му е?
- Не ме намесвай в техните семейни отношения, прекалено е сложно.

- Дядо Коледа носи ли маска?

- Разбира се. Ти ако знаеш какво се случва в някои държави, ако не носиш маска...
- Защо Рудолф има червен нос?
- Защото е пъпеш.

- Елените на Дядо Коледа могат ли да стигнат до последния етаж?

- Ти пък! Те още са заседнали в снега на Северния полюс.

- Къде живее Дядо Коледа?

- Как така къде?! В Коиловци!

- На колко години е Дядо Коледа?

- На 21 века, а може и повече.

- Дядо Коледа има ли други домашни любимци освен елените?

- Снежанка, джуджетата и така нататък.

- Какво получават непослушните деца?

- Само най-доброто.
- А дали?
- Добре де, въглени.

- Според теб джуджетата на Дядо Коледа какво правят през останалата част от годината?

- Спят.

- Дядо Коледа ходил ли е на училище?

- Много ясно.

- Къде?

- Тук, разбира се.

- Защо Дядо Коледа носи червени дрехи?

- Защото е комунист.
- Някакви други идеи?
- От ЦСКА е.

- Дядо Коледа използва ли интернет?

- Да.
- Дали има Фейсбук?
- Разбира се, използва всички социални медии.

- Как според теб Снежанка се озовава от седемте джуджета при Дядо Коледа?

- Отвякъл я е.

- Как успява Дядо Коледа да обиколи всички къщи за една вечер?

- Истинският въпрос не е това, а колко коня е шейната му.

- Защо никой не е виждал Дядо Коледа?

- Защото няма нещо като Дядо Коледа. Той е измислен образ, който представлява всичко добро.

Пожелавам на децата да са все така креативни, мили и лъчезарни!

Весели празници на всички!

Марина Костова, 8г

Какво не ми донесе Дядо Коледа

Чували сте фразата, че на Коледа стават чудеса. Така се случва в приказките, но за жалост ние не живеем в тях и невинаги става това, което ни се иска. Чудото по Коледа не се изразява в това да получиш най-модерния подарък. Чудесата са онези добрите дела, които хората правят, или хубавите неща, които ни се случват.

Дядо Коледа е Добрият старец, който носи подаръци на децата. Но това отново става само във филмите и в приказките. Всеки човек иска нещо материално за Коледа, но не бива да забравяме духовното - ценностите, които не можем да видим с очите си. Ценно например е здравето. Няма нищо по-хубаво от това близките ти да са здрави и също така щастливи.

На мен дядо Коледа всяка година ми носи по нещичко, но има и друго, което все още не съм получила, а така силно желая.

То не е само за мен, а и за всички хора по света.

Искам да живеем в по-добро общество. Искам да се обичаме и подкрепяме, а не да се спъваме един друг или да завиждаме, че някой е по-известен и „по-обичан“ от нас. Липсва ни сплотява-

нето, което хората са имали преди. Не показваме, че наистина „Съединението прави силата“. Искам светът да е едно по-добро място.

У хората трябва да има повече добрина, защото, ако мислим само за себе си, какво ще постигнем, докде ще стигнем? Може би ще станем по-богати или по-известни, или и двете, но ако човек постигне това нечестно и по несправедлив начин, е възможно през това време да е изгубил истински ценното в своя живот, онова, което дори не оценява подобаващо. Какво като си богат или известен, ако нямаш на кого да споделиш деня си, чувствата си.

Щом Коледа е празника на Чудесата, бих желала хората да променят отношението си и към природата. Например водата е едно от най-необходимите неща за човека. А ние я хабим и изобщо не се замисляме, че след години тя ще намалее още повече. Замърсяването и произволното изхвърляне на отпадъци също трябва да спрат. Прекрасно е да минеш покрай някое място и да не видиш нито един отпадък! Прекрасно, но така далечно. Напоследък плажове не са най-чистите места. А морските обитатели? Животът в океаните и моретата? Толкова по-добре ще е, ако спрем да замърсяваме. Става по-благоприятно и за

нас, и за животните, и за растенията. Светът може да се превърне в толкова хубаво място. Може, а ще се справим ли?

А Дядо Коледа? Това не е по силите на белобрадия старец. Но аз все още имам надежда, че всичко е възможно!

Дея Великова, 76

Всяко малко дете си мечтае за нови играчки, но след като навършим дадена възраст, след като станем по-осъзнати, започваме да си пожелаваме съвсем различни неща. Откъсваме се от материалното, въпреки че някои хора цял живот не могат да го направят.

Аз винаги си пожелавам едно и също на всеки един празник, но то никога не се сбъдва. Единственото, което аз си пожелавам, е здраве за всички. За жалост това желание никога не става реалност. Може би това е нещото, което Дядо Коледа не ми донесе и най-вероятно никога не би донесъл, понеже е невъзможно.

Единственото, което можем да направим по въпроса, е да мечтаем, понеже човек без мечти е като

птица без криле. Нуждаем се от мечти, дори и да не си го признаваме. Копнеж за нещо, което е невъзможно, нещо, което не можем да контролираме. Все пак надеждата умира последна.

Самият празник Коледа се свързва с надеждата. Образът на Дядо Коледа, още познат като Дядо Мраз, е създаден в началото на XX век. Той символизира доброто, човечността и щедростта. Коледа в днешно време се свързва с подаряване и получаване на подаръци, докато в миналото се е свързвала само с раждането на Иисус Христос.

Според мен най-хубавото нещо е,

че около коледните празници хората някак стават по-добри. Но не можем ли да бъдем добри през цялата година? Предлагам всички да се стремим към доброто и винаги да се опитваме да надграждаме. Нека направим всичко по силите си да се отнасяме с уважение едни към други и да бъдем достойни!

Марина Костова, 8г

Околосветско пътешествие

Във всяка страна Коледа се празнува различно и интересно, сега ще ви запознаем с някои от най-странните традиции по света.

Германия и Австрия

В тези страни за децата не съществува само Дядо Коледа, а и неговият страшен приятел – Крампус, който наказва непослушните деца по време на празниците. Той е фолклорен образ, има космати копита и големи рога.

Венецуела

В столицата Каракас по време на празниците хората ходят на сутрешните църковни служби с ролкови кънки, а улиците биват затваряни заради традицията.

Япония

Коледа не е национален празник, но доста хора я празнуват. Там се смята, че Дядо Коледа или Санта Кирошу има очи и на тила си, за да вижда палавите деца.

Норвегия

Тук на Бъдни вечер се смята, че пристигат зли духове и вещици, затова семействата крият метлите си, за да се предпазят.

Украйна

Традиционно елхите се украсяват с фалшив паяк и паяжина. Това се превръща в традиция заради народна приказка, която гласи, че стара и бедна жена не е имала възможност да украси елхата си и в коледната сутрин открила, че един паяк е покрил елхата с блестяща паяжина.

Чехия

Неомъжените жени могат да про-

гнозират любовния си живот през следващата година. Те застават с гръб към входната врата и хвърлят обувка през рамо и ако падне по определен начин, значи на жената ще ѝ върви в любовта през следващите 12 месеца.

Ана-Мария Христова, 10б

Гърция

В Гърция елхата се приготвя на 24 декември и се маха точно дванадесет дни след това. Там, освен с елха, навсякъде се украсява и с декоративни корабчета. По гръцките улици децата обикалят с дрънчащи триъгълници и пеят коледни песни. Те ходят от къща на къща и в отговор на изпълнението получават сладкиши и пари. Празничната трапеза се състои от пуйка, пълнена с ориз и кестени. На Коледа цялото семейство отива на църква, а подаръци разнася Свети Василий.

Италия

Празненствата в Италия започват осем дни преди Коледа. На 24 декември се празнува и Денят на дървото. Козуначената кифла се пази за вечерята, като се сервират също така змиорки и каша. Пуйката присъства на обяда на 25 декември. Вечерта на пети януари пък има шествие. През нощта грозната, но мила вещица Бефана раздава подаръците, търсейки

Иисус от къща на къща. Непослушните деца получават парче въглен от шоколад.

Канада

Целите улици и магазини в Канада са украсени с елхи, лампички и гирлянди. Вратите на къщите са окичени с венец от елхови клонки. На празничната вечеря се раздават подаръци, а през нощта се дават пари и лакомства на бедните.

Австралия

На 25 декември Коледа в Австралия се празнува на плажа. Популярна традиция е австралийците заедно през нощта да пеят коледни песни със свещи в ръка. В Австралия Дядо Коледа идва задължително със сърф.

Холандия

Sinter Klaus идва по средата на ноември чак от Испания. Всички хора включително и кралицата го очакват на пристанището. За три седмици Дядо Коледа наблюдава кои деца заслужават подаръци и кои - не. На Коледа се приготвят чифт обувки със сено и моркови за кончето на Дядо Коледа. Бисквити и бонбони, хвърлени в дворовете, предвещават минаването му. Постоянният му спътник е Черният Пиет, който разнася подаръци за непослушните деца.

Англия

В Англия децата пишат писма до Santa Klaus и ги хвърлят в огъня на камината. Така желанията им могат да преминат през комина и да стигнат до Добрия старец. Над леглата има дълги чорапи, приготвени за подаръците.

Ева Иванова, 7б

Студени разсъждения

Зимата снегът ли е? Студът обгръща ли те, щом излезеш? Зимата очакване ли е? Защо Коледа е през зимата - за да компенсира мрачното небе, отлетелите птици, оголените дървета? Не. Зимата не е снегът, защото тя съществува и без него. А студът навън е, за да ни покаже топлината на дома. А очакването?! Чака само този, който не живее сега. Забравихме зимата — колко тъжно е това. Мисля си понякога — обичат я само малките деца. Малките деца, които виждат снега като игра. Които развълнувано поглеждат

през прозореца сутринта. Малките деца, за които Коледа е магия. Децата, които не се плашат от студа заради топлите прегръдки след това. Нека през тази зима само за ден да забравим за всичко и като малки деца да погледнем към света. Белият и студен украсен с лампички свят. Само за ден да го видим, само за ден да спрем... Ще сме тук, в красотата на студа. Под нощното небе, звука на звънчетата и гледката на една шейна, летяща в нощта... Студено е, Коледа е...

Вяра Димитрова, 10б

Да почерпнат

На 25 декември честваме раждането на Иисус Христос. Заради многото символи на празника, имен ден празнуват хората, носещи следните имена: Божидар, Божан, Божин, Божана, Божидара и всички техни производни, защото Иисус Христос е божият дар. Производните на *Христос* имена — Христо, Християн, Христина, Християна и Христофор, също имат имен ден.

Рождеството на Божия син се ознаменува с изграването на Витлеемската звезда. По тази причина имен ден празнуват и Звездан, Звезделин, Звездомир, Звездьо, Звезделина, Звездана и Звезда. Заради радостната вест за раждането на Спасителя, именици са още Радослав, Радостин, Радомир, Райка, Радко,

Радка, Радослава, Радостина и Радост. В чест на младенеца Христос празник имат и Младен и Младена.

Христина Николова 7и

На Коледа празнуват Кристиан, Кристина, Кристин и Кристиана от английската дума за Коледа — Christmas.

Стефания Петрова, 7б

Откровено

Равносметка

COVID година

Глава 2

„Обръщам се назад и виждам колко по-нормална и обикновена си представях 2020. Исках да пътувам, да гледам, да живея...” – такива мисли, изглежда, ми се въртяха в главата в края на 2020 – годината, която с гръм и трясък постави началото на „новото нормално“. А сега, година по-късно, съм сигурна, че много хора биха могли да кажат почти същото за 2021. Но нека бъдем реалисти – през тази година сякаш свикнахме съвсем с извънредната ситуация, че дори и успяхме да осъществим някои пътешествия и събития под нейния наслов. И да, с всичките си негативи, глава номер 2 от съвременната COVID история си имаше и своите положителни страни – далеч от антигенните и PCR тестовите.

И тази година си имаше своите „вълни“ (трета, четвърта – но ако вече сте им загубили бройката, няма проблем, не сте сами) и своите локдауни – стояхме си отново вкъщи, учихме и работихме от разстояние, но вече не беше така ударно и неочаквано. Всеки придоби някакъв опит и сравнителна готовност да се приспособи към евентуално наложени мерки. Какво беше различното? Неголямата продължителност на всяка новост и динамичността на решенията – научихме се да влизаме в училище през две седмици или пък да се напомним да отидем на заведение след месец. И ако през 2020 заразените с болестта бяха единици, за които се шушукаха какви ли не факти и съмнения, то през 2021 почти всички от обкръжението ни минаха през това – за добро или лошо, всеки получи някаква „компетентност“ какво са това антители, имунитет и прочее. 2021 дойде и с един друг нов

въпрос – ваксините. Въпрос, който тотално раздели обществото. Докато се усетим, се появи и зеленият сертификат, който, щеш, не щеш, стана средство да се движиш сред хората по-свободно. Какво предстои оттук нататък, можем само да гадаем, нали така?

Аз обаче обичам и предпочитам да се спирам на хубавите неща. Все пак пандемията поне на това ни научи – да не бързаме, да оценяваме всичко тук и сега и да гледаме напред с усмивка и надежда. Толкова се радвам, че станахме свидетели на най-големите културни и спортни събития – Евровизия, Европейското първенство по футбол, Олимпиадата. На първите две даже беше допускана и публика. Усети се глъчката, усетиха се радостните викове, сплотеността. И това ако не е повод да се усмихнем... Всички участници в тези грандиозни и значими събития трябваше да изчакат цяла година, за да излязат на истинската сцена. Не е лесно да стоиш в неизвестност и да не знаеш има ли изобщо смисъл да продължаваш да работиш, ако форумът, за който толкова дълго мечтаеш, всеки момент може да бъде отменен. Всички заслужават респект, а на нашите, взели участие в тези форуми, можем само и единствено да благодарим. Виктория Георгиева ни представи достойно на Евровизия; Ивет Горанова, Стойка Кръстева и Ансамбълът по художествена гимнастика ни донесоха върховна радост с олимпийското злато, същото сториха и другите прекрасни и смели жени – Антоанета Костадинова, Тайбе Юсеин и Евелина Николова, които също се пребориха за олимпийско отличие. Не бива да пропускаме и сребърните ни медалисти от параолимпийските игри – Християн Стоянов и Ружди Ружди; невероятните успехи на Мария Оряшкова... И още, и още...

Годината беше спортна, но и културна – през 2020 хората намериха време да пишат още повече и книжарниците и библиотеките са пълни с всевъзможни четива – кои от кои по-интересни и привличащи. Не забравяме, разбира се, и кинопремиерите, някои от които ни се наложи да поизчакаме дълго – „Смъртта може да почака“, „Дюн“, „Венъм 2“, „Отряд самоубийци“, „Круела“, „Бързи и яростни 9“ – киноиндустрията е във възхода си, продължаваща да ни изумява с многопластови характерни и непредвидими ефекти във всеки жанр. Не са за пропускане и музикалните премиери – множество албуми, сингъл изпълнения и колаборации бяха пуснати за радост на почитателите на едни от най-популярните и обичани световни изпълнители. Някои от тях вече дори са във вихъра си и започват големи турнета – обнадеждаващо е да видиш видео как цяла пълна зала пее песните на любимия ти изпълнител. „MetGala“ отново беше в новините след едногодишна пауза. И много други събития има, за които няма да стигне времето да разкажем или да прочетем. За всички интереси и занимания има надежда – това е важното.

Трябва да си признаем, че през по-голямата част от годината имаме възможност и да пътуваме. Дори едnodневна разходка до съседното градче бе нещо зареждащо – все пак, за наша радост, нямаше КППта, които да стресират и ограничават. Хората малко се поотпуснаха и започнаха да се наслаждават на хубавите моменти, на обяда с приятели, на екскурзиите – както у нас, така и в чужбина.

2021 – освен „Благодаря“ нямаше какво друго да ти кажем. Всичко се случва с причина. Всичко се случва за добро.

Глава 3, готови сме да те напишем.

Божидара Павлова 10в

добротата си без прекъсване – все пак всички сме хора – минаваме през стресови ситуации, препятствия и трудности. Но когато денят, седмицата или годината ти са изтъкани от усмихнати случки, винаги е по-хубаво. Казах в началото и топлина, защото няма как да не я свързва със семейния уют, от който всички винаги ще се нуждаем. Или пък от галещите лъчи на слънцето. И това е топлина. Топлина е и когато се вълнуваш, когато се радваш.

Стана вече ясно, че добрината и топлината изграждат моя щастлив и утопичен свят, както сигурно и на много други хора, нали? Но няма как да не се обърнем и към другите страни на съвременното. Коронавирус, глобално затопляне, инфлация... Такива новини ни заливат отвсякъде, ежедневно и без почивка. Някак си ми се иска през 2022-а вече COVID да си е заминал. Омръзнаха маските, ваксините, постоянно въвежданите „нови мерки“. Омръзна работата от вкъщи, онлайн обучението, карантината. Тези почти 2 години бяха напълно достатъчни да стоим у дома и да се ограничаваме. А времето тече и бездействието, и най-вече безпътницата са пагубни. Най-много от прековид периода ми липсва свободата. И спокойствието, ако и то е въобще възможно, съзнавайки в какъв сериозен и доста често жесток свят живеем. Можем ли отново да сме заедно и да се смеем, без да мислим дали другият не е безсимптомен вирусоносител? Можем ли спокойно и с

Гледна точка

Честита Коледа!

Изтегли – изпрати

Календарът изобилства от празнични дати, които всички ние си честитим с идеята да зарадваме близките си. В днешно време обаче начинът, по който го правим, в известен смисъл е променен и огромна вина за това има общуването в интернет.

В последните няколко години започнаха да се правят готови картички с надписи, които хората изтеглят от интернет и изпращат на близки и познати. Ето ви пример за такива картички:

Да, те са красиви, но коя от тях би донесла искрена усмивка на лицето ви? Какво целим с изпращането им? Да покажем уважение, да за-

радваме някого или да отбием номер? Ако вие сте получател на такъв поздрав, ще се почувствате ли специален? Та вие ще сте само един от листата с 20 маркирани имена, за които е предназначена тази честитка.

Все по-често ставаме свидетели на следната ситуация: семейството се е събрало около празничната трапеза на Коледа или Нова година и членовете му, вместо да общуват помежду си, забиват носове в телефоните си, изпращайки безразборно картички на познати и непознати. Докъде ни доведе интернет пространството, се питам аз? Къде отидоха сърдечните пожелания и милите думи, които караха очите ни да се насълзват?

На мен също са ми изпращали безброй такива картички. При първата си зададох въпроса „Как се очаква от мен да отговоря на това?“ – с друга безсмислена картинка или може би с палец?! Нужно ли е това? Моего мнение е, че тези пожелания са отбиване на номер и са крайно неуважителни. Смятам, че е много по-добре да напишеш нещо лично на човека, дори да е кратко и семпло, да е специално предназначено за него, да си отделил време, да си проявил отношение. Така ще докажеш, че този човек наистина е значим за теб.

Александра Лакова, 7а

Клик поздрав

В днешно време всеки човек използва социалните мрежи предимно за нови запознанства и за комуникация. Много често чрез тях честити празници на близки и познати. Какво обаче казваме с новата тенденция на поздравяване, при която разпращаме една картинка до всички свои контакти? Тази бърза онлайн честитка замества ли успешно личния поздрав от човека към човека?

За всеки празник Вайбър ни пита дали искаме да поздравим някого с дигитална картичка или стикери. Казваме си – мил жест, и действваме – избираме нещо и го изпращаме до всекиго, с когото поддържаме контакт. Замисляли ли сте се обаче как го възприема получателът? Дали се чувства щастлив

от този знак на „уважение“? Дали пък не си дава сметка, че далеч не е специален за вас, а просто един от списъка. Ценна ли е тази дигитална картичка? Не мисля. За този човек много по-ценно би било, ако му се обадим, за да го поздравим. Бихме могли сами да изработим картичка и да му я подарим – лично или изпращайки я по старомодния начин, който в днешния дигитален свят е чудесна възможност да се върнем към простичките, но истински неща от живота. Може за поздрав да използваме социалните мрежи, разбира се, но поне изпратете персонален поздрав. Все пак целим да покажем уважение, а не да отбием номер, нали!

Марина Петкова, 7а

насмешка, както в „добрите стари времена“, да кажем „Наздраве!“? Много ми се иска през 2022-а да можем! Искане ми се да се върнем към нормалното съществуване и да спре това насаждане на вина – това, че хората излизат и пътуват не ги превръща във вселенско зло. Не трябва, разбира се, да действаме безразсъдно – за стореното ще отговаряме пред собствена си съвест. Убедена съм обаче, че човекът не е на Земята, за да паразитира, а за да твори и да се наслаждава на единственото, което притежава – своя живот. Когато го направи, вярвам, че следата, която остава, е красива и запомняща се. Дано 2022-а и по-скоро главните действащи лица в нея погледнат по-сериозно на реалните проблеми, съществуващи от дълго време, като

гледа, насилието, нелечимите заболявания, безработицата, липсата на образование, нищетата и беззаконието. Светът ни си има достатъчно много проблеми, че да търсим други. И може да нямаме главна роля сред „големите“, но със сигурност имаме главна роля в своя живот. В своя дом, сред своите приятели, сред своите колеги. Ако не друго, можем да внасяме поне малко светлина чрез доброта си. Защото много светлинки правят една голяма светлина!

„Мечтаеш, мечтаеш и то вземе, че се сбъдне.“ Трябва да внимаваме какво си пожелаваме, нали? Помечтайте и вие, не е излишно! И след като изпратите GIF-чето с „Happy New Year“ до всичките си абонати, започнете и да осъществявате.

Божидара Павлова, 10в

2022-а! А сега накъде?

Може да нямаме главна роля сред „големите“, но със сигурност имаме главна роля в своя живот. Затова - след като изпратите GIF-чето с „Happy New Year“ до всичките си абонати, започнете и да осъществявате

Винаги ми е било интересно новогодишното време. Когато всеки бърза да направи някаква равностметка. Да постави някакви цели. Да помечтае. Не само заради поредния пост във Фейсбук (вече Мета), където всички се надпреварват да споделят красиви моменти от изминалите 365 дни и да пожелаят, макар и монотонно, на всички свои познати късмет и успех. Да, всички сме така. И в това е чарът на последните мигове от съответната година - да седнеш, да помислиш и да благодариш. Да видиш една особена надежда у всички хора, едно особено празнично настроение. Та, какво сме готови да поискаме от 2022?

Ето - аз ще ви споделя. Пожелавам си добрина и топлина. Добрината не познава граници, не разделя хората, а напротив – обединява ги. Добрината

извират от сърцето, не може да се маскира или пък изиграе като роля. Човешката добрина е невидима сила, присъща на всички, но развила се по различни начини вследствие на заобикалящата ни среда. И защо точно нея си пожелавам ли? Защото с всяка изминала година осъзнавам, че без това „добро“ не бихме могли да продължим напред. Добро е да помогнеш на приятел, да го успокоиш или просто да поговорите, както само вие умеете, когато е имал лош ден. Добро е да се обадиш на баба, дядо, леля, чичо или те на теб само за да се чуе. Добро е да задържиш вратата на идващия тъкмо след теб съсед, да кажеш на близък или познат колко добре изглежда днес. Добрината е сила, позитивизъм, разум. И не, далеч съм от мисълта, че някой може да показва

Постави в кошницата

Подаръци в пандемия

Как пазаруваме за Коледа във време на ограничения?

За някои хора и тази година коледният шопинг се оказва мисия „невъзможна“. В момента не можем да ходим свободно навсякъде, но кой е казал, че е нужно да купуваме подаръци от физически магазини?!

Живеем във време, в което онлайн пазаруването е на много високо ниво, аз дори го предпочитам. При пазаруването онлайн имаме множество възможности, може да открием всякакви неща, и то на достъпни цени. Изберете коледните подаръци от сигурни сай-

тове. Ако пък имате желание и умения, то тогава може да направите сами подарък за скъп човек с подръчни материали от къщи. В социалните мрежи има и много хора, които изработват оригинални подаръци, това също е добра възможност да зарадвате любим човек за празника.

Нека се възползваме от всички варианти и подготвим най-хубавите коледни подаръци за нашите близки!

Ана-Мария Христова, 10б

БЪРЗИ И ЯРОСТНИ

Лудото коледно пазаруване

Дойде ли началото на ноември се започва с екипна - магазините, моловете, търговските центрове заприличват на сцена от „Бързи и яростни“. Пак е това време от годината, в което всички се лутат по магазините, бабите се избиват за последната фигурка на Дядо Коледа, която е намалена от 10лв. на 9,99лв., всички купуваме безполезни неща, които няма и да погледнем след точно 2 дни. Точно така - идва Коледа, а това е магията на предпразничното пазаруване! Днес отидох на „лов“ за снимки на възможно най-нелепите коледни украшения. Намерих няколко доста интересни неща.

Дядо Коледа барабанист

половин стипендия!

Дядо Коледа със слънчеви очила

Обичате лятото, но за ваше съжаление е зима? Отново нямате про-

BLEM! За такива случаи специално е създадена тази фигурка, която определено е уникат, като съдим по счупената ръка. Не се притеснявайте от контузията на вашата фигурка, защото това я прави уникална!

Дядо Коледа на дискотека

Хората мислят за всички. Ако нямате зелен сертификат, а ви се ходи на дискотека, това е най-добрата опция! Лошото е, че в очите му се четат толкова колко е депресиран, но нека се направим, че не сме забелязали нищо!

Производителите на украшения са помислили как да измъкнат поне по 5 лв. от всеки от нас. Както се казва, „Хората са го измислили“.

Приятно пазаруване на всички!

Марина Костова, 8г

Подари с чувство за хумор

Диспенсър глобус

Ако мечтаете за околосветско пътешествие, но не може да си го позволите, това е идеалният подарък за вас! Можете да си наливате напитки и да мечтаете.

Чаша ролетка

Ако баща ви често си търси ролетката, тази чаша винаги ще му е „под ръка“. Ако пък майка ви е шивачка, подаръкът е подходящ и за нея.

Геймърска чаша

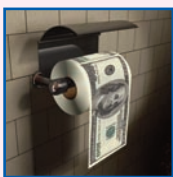
Това е перфектният подарък за всички мании, които са получили тикове на пръстите от неспирната игра. Ако

сте пристрастени към джойстика и искате да се откажете от него, това е най-подходящият подарък за вас.

Ролка тоалетна хартия с долари

Дори за бизнесмена това е прекалено. Поне там не мислите за поредната инвестиция.

Чаша тоалетна

Ако търсите абсурден и шеговит подарък, с който да разсмеете цялата компания, чашата

тоалетна чиния ще бъде „черешката на тортата“. Със сигурност всички ще се съсипят от смех при вида на този креативен подарък.

Яна Янева, 7б

Най-абсурдни подаръци Топ 3

Нож

Представте си сега, че е Коледа. Идва време за размяна на подаръци. Махаш хартийките и виждаш... нож! Разбирам, ако беше за някой, чието хоби е да ловува, но за жена никак си не се връзва. Повечето жени очакват друго. Момичето, с което разговарях, приема ножовете като оръжие, а този подарък - като най-странния, който някога е получавала.

Играчка трактор

Пак същата ситуация - разопаковаш си подаръка, но този път не е острие, приличащо на нещо от филм на ужасите, а детска иг-

рачка. Може би ти напомнят да запазиш детското в себе си, а може и да е било просто някоя шега.

Въглен

Отново си представяме, че е Коледа и си разменяме подаръци. Най-абсурдното запази за най-накрая, а именно гениалната идея да подариш на някого въглен. Определено това е доста неочакван подарък. Нали преди казваха, че Дядо Коледа давал въглени на непослушните деца, така че кой знае... Ако някой от вас, читателите, е получавал нещо абсурдно, нека да сподели!

Марина Костова, 8г

Коледни подаръци – мисия невъзможна

Питате ли се с какво да зарадвате ваша приятелка, братовчед, мама, баба? Научете кои коледни подаръци са подходящи и кои е добре да избягвате. Ще ви помогнем и да блеснете пред близките си с оригинално опакован подарък.

Най-подходящите подаръци за всеки са различни, от значение са интересите на човек. Ако този, на когото ще подарявате подарък, е артист (художник или скулптор) е най-подходящо да му купите картина или скулптура на негов любим творец. Друг подарък, който е подходящ за човек на изкуството, е ръчно изработеният - може да му нарисувате картина или да му направите скулптура, разбира се, ако имате нужните умения. Ако човекът, на когото ще правите подарък, е певец или танцьор, най-подходящо е да му поднесете албум на негов любим музикален изпълнител. Ако ще купувате подарък на човек, който обича да чете и пише, е подходящо да му подарите книга на негов любим автор, а ако ви се отдава писането, бихте могли да му посветите нещо личното с лични усилия е скъпо-

ценен подарък!

Не забравяйте – за да подарявате хубави подаръци, не е нужно те да са скъпи и големи, нужно е да са от сърце, та дори и да са скромни. Според много хора сред най-неподходящите подаръци са парите – издават, че човекът не е отделил достатъчно време за избора на изненада. Не познаваш другия добре, нямаш време, хоп – пликчето решава проблема, другият ще си прецени какво да си купи, знае какво му трябва. Подарък, който хората възприемат като неподходящ, са и козметичните продукти. Казват, че предпочитат сами да избират продуктите, които използват. Не е

много подходящо да поднесете и парфюм. Получателите имат различни предпочитания и е много вероятно този, който сте подбрали, да не им допадне. Следващият подарък, на който повечето хора не биха се зарадвали, е кутия с шоколадови бонбони. Също като парите, кутията с бонбони се възприема като набързо скалъпен подарък. И последният подарък, който хората не искат да получават, са ароматните свещи. Подобно на парфюмите, получателите желаят сами да избират аромата.

Най-често хората поднасят подаръците, като ги увиват набързо в опаковъчна хартия или направо ги слагат в чантичка. Ако обаче сами опаковате подаръците за вашите близки и приятели, ще ги зарадвате много повече, ще вложите старание и лично отношение. Съществуват много интересни идеи за това, ето няколко от тях:

Десислава Горецова 7а

Вкусно настроение

С книга в ръка

Нима има човек, който да не обича да стои у дома с чаша горещ шоколад и книга в ръка, докато във трупата дебела снежна покривка? Това е идеалният начин да се насладим на тези дни от годината. Гарантирам ви, че прекараното време с книга на коледна тема би ви донесло радост и удоволствие. Потърсих и открих подходящи четива.

1. „Малката книжарничка край Сена“ – Ребека Рейзън
2. „Коледна тайна“ – Карън Суон
3. „Винаги ще има Коледа“ – Джени Хейл
4. „Бал в Мулен Руж“ – Радостина А.Ангелова
5. „Седем дни от нашия живот“ – Франческа Хорнак;

Във всяка една от книгите може да открием коледна емоция. Накратко всяка ни представя нуждата да имаме човек до себе си в тези дни, било то роднина или приятел. Лично на мен най-много ми допадна „Малката книжарничка край Сена“ на Ребека Рейзън. В книгата се разказва за Сара, която е в Париж, за да ръководи книжарницата на най-добрата си приятелка. Там се сблъсква с много предизвикателства, но те ѝ помагат да намери нови приятели и вдъхновение, които да я избавят от еднообразното ѝ ежедневие. С помощта на приятелите и се-

мейството си събрах вечни коледни класики, които могат да четат малки и големи. Силно ви препоръчвам около Коледа да посегнете поне към едно от тези заглавия:

1. „Как Гринч открадна Коледа“ – Доктор Сюз
2. „Полярен експрес“ – Крис Ван Алсбърг
3. „Коледна песен“ – Чарлз Дикенс
4. „Писма от Дядо Коледа“ – Дж. Р. Р. Толкин
5. „Нощта преди Коледа“ – Клемънт Мур
6. „Как малкият Клаус стана Дядо Коледа“ – Лиман Франк Баум
7. „Лешникотрошачката“ – Е. Т. А. Хофман
8. „Малката кибритопродавачка“ – Х. К. Андерсен
9. „Пипи организира похищение на коледна елха“ – Астрид Линдгрен
10. „Автобиографията на Дядо

Коледа“ – Джеф Гуин
Според мен тези книги никога няма да бъдат забравени. Някои от тях са екранизирани като филми, а някои са екранизирани като филми. Това е още една възможност да припомним своето коледно настроение. А чудили ли се какво да подарите за Коледа на своя близък? Е, книгата е идеалният подарък. Освен че носи естетическа наслада, предоставя възможността да научим важен урок. Може да я прочетем по всяко време на годината, стига да имаме желание!

Ивелина Борисова 76

Без музика не може Топ 10

Омръзнало ли ви е да чувате едни и същи песни, когато наближи любимият на всички празник – Коледа? В супермаркета или в мола – навсякъде може да чуете хита на Марая Кери. В това няма нищо лошо, но ако тази година искате да разнообразите плейлиста си за дългоочакваното коледно парти, имам някои предложения, които ще ви харесат.

10. „The Man With The Bag“ от Кей Стар. Незабравим хит от 50-те, който винаги ще продължава да носи коледното настроение.
9. „Sleigh ride“ от Джонни Матис. Един изпълнител, който е легенда в създаването на коледни класики.
8. „My Christmas Song“ от The Mills Brothers. Песен, която буди носталгични чувства у всекиго, но и внушава усещане за уют. Със сигурност можете да доловите топлината на горящата камина.
7. „That Christmas Feeling“ от Бинг

- Кросби. С тази песен може да се пренесете в една невероятна коледна приказка.
6. „Christmas Eve in my Hometown“ от Еди Фишър. Още една песен, с която ще се отправите на пътешествие в света на коледните чудеса.
5. „A Marshmallow World“ от Бренда Ли. Тази песен най-вероятно ще ви накара да се сетите за сладките десерти на баба.
4. „Christmas Dreaming“ от

известния изпълнител Франк Синатра. Както винаги и тази негова песен е вълшебна сама по себе си.

3. „Take Me Back To Toyland“ от Нат Кинг Кол. Възхитителна песен, която ще ви отведе право в работилницата на Дядо Коледа.
2. „Blue Christmas“ от Майкъл Бубле. Тази музикална композиция е по-позната, но не е за изпускане.
1. „My Christmas Song“ от Нат Кинг Кол. Със сигурност гласът на Нат Кол придава неопишуем оттенък на тази песен. Ако затворите очи, северните елени ще оживеят пред вас. Надявам се тези предложения да допълнения вашия плейлист с любими коледни песни. Все пак Коледата без музика не би била същата!

Александра Симеонова, 76

Късмети за новогодишната баница

Здравето на теб се падна, по-хубаво от това няма!	Щастие безкрайно като морската шир!	Любов, преливаща от цветове и чувства!	Пари - банкнотите зелени в джоба ти ще падат!	Ученето продължава, само хубави оценки ще изкараш!
Пътуване в чужбина скоро те очаква!	Сватбата така дългоочаквана за скорошната дата е насрочена!	Радост неопишуема, от здраве придружена!	Нов член на семейството скоро ще се роди!	Ще се возиш в нов автомобил!
Идва новата година, в комплект с нея и нова къща!	Силна воля и кураж голям на теб се падат!	С труд и отговорност всяко твое желание ще се сбъдне!	Много нови приятелства!	Някой май ще има нова работа!
Мързелът на теб се пада, цялата година - шапка на тояга!	Предстои ти повишение във всяко отношение!	Сбъднати мечти, нищо лошо няма да те сполети!	Ще забравиш що са стрес и притеснение!	Купони луди, изпълнени със забава, на тебе се полагат!
Новото начало, за което сърцето ти отдавна е копняло!	Печелиш добротата и човечността!	Определено трябва да си пробваш късмета с тотото!	Милиони усмивки!	Незабравими мигове с незабравими хора!

Марина Костова, 8г

В кухнята с мама

Медена коледна къщичка

Предлагаме ви една рецепта за най-смелите от вас. Тя не е толкова трудна, но отнема повече време и внимание. Препоръчвам да я изпробвате с цялото семейство!

Необходими продукти:

- 2 яйца
- 1 ч. ч. захар
- ½ ч. ч. олио (масло)
- 4 с. л. мед
- 500 г брашно
- 1 ч. л. сода
- 1 ч. л. канела
- 1 с. л. ванилова захар

Първо, трябва да си намерите шаблони на къщичката в интернет. Има всякакви, аз ви съветвам да намерите по-лесен модел, ако сте начинаещи, за да ги залепите успешно. За улеснение може да залепите шаблона за картон. След това от съставките се замесва тесто, разстила се с дебелина 1 см и се изрязват формичките по шаблона. Изпича се в предварително загрята фурна на 180 градуса за около 10-12 минути, като се внимава изрязаните форми да не се доближават и да не залепнат една за друга. Изпечете и изрезките от по-рано, от тях може да направите украса за къщичката.

Следва да си направите „лепило“, с което да сглобите частите на къщата. Най-лесният вариант е с карамелизирана захар, тя бързо

стяга, но тогава трябва да сте бързи и много внимателни да не се изгорите. Другият вариант е захар и яйца. Използва се 1 белтък и 200 грама фина захар. Разбиват се бавно и постепенно на най-ниската скорост на миксера и разбирате, че е готово, когато сместа е

гъста, лъскава, гладка и образува връхчета. Щом сте готови, прехвърляте в шприц и започвате да залепяте различните части една за друга. Това е най-сложната част. Тя отнема и повече време, няколко дни може би, за да стегне лепилото. Прави се постепенно – първо четирите стени, накрая покрива. Може да използвате чаши за опора. Важно е да не бързате. Едва когато сте сигурни, че всичко е залепено и е здраво, може да украсите с останалата смес, с изрезките, да добавите бонбони, бастунчета, каквото ви е по вкуса, развихрете въображението си. А след това спокойно може да ѝ се насладите!

Зина Махмудова 12б

Сладки изкушения

Свързваме Коледа с подаръците под елхата и с нежния и неповторим аромат на коледни сладки. Аз много харесвам всички коледни сладкиши и бих искала да ви представя рецептата за любимите ми бисквитки, които са вкусни и красиви. За тях са ви необходими следните продукти:

- 2 бр. яйца
- 1 ч.ч. захар
- 4 с.л. течен мед
- 5 с.л. олио
- 1 равна ч.л. сода за хляб
- подправки – канела и джинджифил, или други по избор
- шепа наклънани на едро ядки по избор
- 2 ½ до 3 ч.ч. брашно
- яйце за намазване
- захар за поръсване

Как да приготвите бисквитите:

1. Разбийте яйцата заедно със захарта. Прибавете меда, содата, подправките, олиото, а след това и ядките. Разбъркайте и с брашното омесете меко тесто. Тестото може леко да лепне, но не добавяйте повече брашно. Само напудрете ръцете си, за да оформите бисквитките.

2. Разточете тестото с дебелина 0,5 мм. Изрежете с формички по ваше желание и ги сложете в тава, покрита с хартия за печене.
3. Печете на 180 градуса до леко по-

розовяване. След като направите вашите прекрасни коледни сладки, идва и най-веселата част – украсата с глазура. Ето какво ви е нужно:

- 1 белтък от по-голямо яйце
- 250 г пресята пудра захар
- 1 ч.л. натурално царевично нишесте
- ванилия
- 1 ч.л. лимонов сок

Как да приготвите глазурата:

В купа смесете белтъка, захарта, нишестето и ванилията. Разбийте с миксер за 3 минути на ниска скорост. Добавете лимоновия сок и отново разбийте за кратко. Ще получите крем с много гъста консистенция. В това състояние е подходящ за шприцоване на фигурки.

Тук развихрете въображението си и направете весели вашите бисквитки. От същото тесто можете да направите още едни коледни сладки – меденки. Вземате малко от тестото, направете

топченце с големината на орехче. Печете в тава на 180 градуса, докато леко порозовее, след което готовите опечени топченца слепете със сладко. И ето че имате

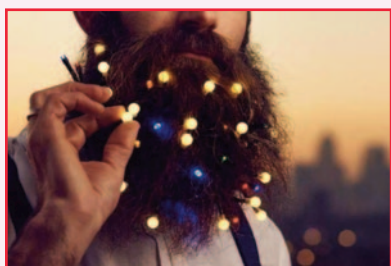
Катерина Тодорова, 7б

Забавна Коледа

Коледна мода

Представяме ви няколко идеи за това как да бъдете неотразими в коледната нощ. Определено ще съберете всички погледи!

Коледна брада

Ако не държите толкова на дрехите, но все пак искате коледен елемент в своята визия, нищо не ви пречи да си направите брадата на елха.

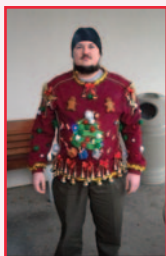
Роклята елха

Звездата на коледната нощ винаги е била и ще бъде коледната елха. Ако искате да сте забележителна, с тази рокля всички ще ви запомнят.

Привлекателна броня

Броня на привлекателен бодигард. Ако работите като бодигард и имате дрескод „Коледа“, облечете тази привлекателна броня.

Пуловер за двама

Когато искате да покажете на целия свят, че сте неразделни с любимия човек, просто облечете пуловер за двама.

Костюм бисквитка

Няма по-сладко изкушение от вкусната коледна бисквитка. Ако искате да се харесате на малки и големи, този сладък костюм точно ще ви приляга.

Яна Янева, 76

Хороскоп

Какво вещаят звездите за вас през новата година?

Овен – Вие сте проникателни и решителни. През 2022 г. това поведение ще бъде много желано. Навлизането в новата година ще бъде спокойно; ще приемете настъпилите промени и ще свикнете с тях. Това ще ви позволи да се съсредоточите изцяло върху бъдещето. Юпитер, в знака Риби, ще ви насърчи да се самонаблюдавате.

Телец – Началото на 2022 г. ще бъде много хармонично. Ще бъде трудно да ви разсеят, тъй като няма да обръщате твърде много внимание на заобикалящата ви среда. Прекарвате по-голямата част от времето си само с мислите си. Използвайте това време във ваша полза. Ще имате възможност да завършите проект, който дълго сте отлагали.

Близнаци – Вие сте отворени, приятелски настроени и амбициозни. Точно тези черти от характера си трябва да развиете най-много тази година. Не позволявайте да ви контролират негативни чувства. Не губете мотивация и постигнете целите си. 2022 г. ще бъде революционна за вас в много отношения.

Рак – Вие сте емоционално устроени; на първо място за вас са взаимоотношенията и взимате решения въз основа на чувствата си. Но 2022 г. разбърква картите в това отношение. Хороскопът казва, че преосмислянето на поведението и навиците ви ще бъде ключово за вас.

Лъв – Първите месеци на 2022 г. ще бъдат забързани. Благодарение

на действието на Марс в знак Стрелец ще бъдете пробивни и пълни с нови идеи, които ще можете да защитите. През пролетта ще успявате във всичко, до което се докоснете. Опитайте се да го използвате колкото е възможно повече и започнете да реализирате свой собствен проект например.

Деца – Вие сте последователни, организирани и търпеливи. Тези качества характеризират успешите хора. Тази година обаче е възможно да се сблъскате с повече дребнавост. Това ще попречи на постигането на поставените цели. 2022 г. ще бъде пълна с нови възможности и от вас зависи как ще подходите към нея.

Везни – Отдавате голямо значение на емоциите и взимането на решения. Понякога приемате нещата присърце особено когато става въпрос за спорове, а това е голям недостатък. 2022 г. ще ви донесе, наред с други неща, препятствия, които ще трябва да решите рационално и на трезва глава, за да не се върнат към вас по-късно като бумеранг.

Скорпион – Типично за вас е, че сте упорити. Когато решите нещо, го отстоявате твърдо и рядко се примиряват. През 2022 г. тези качества ще бъдат много желани в сферата на работата. Преди всичко ще ви трябва достатъчно смелост в личния ви живот, очакват се промени, които не трябва да ви плашат.

Стрелец – 2022 г. ще бъде значима за вас в областта на

отношенията. Някой от миналото ще се опита да се върне във вашия живот и вие ще трябва да се изправите пред решението дали той заслужава доверието ви. Надарени сте с голяма доза оптимизъм, който обаче може да доведе до наивност. Автоматично приемате, че другите са безмилостни, но бъдете внимателни.

Козирог – Хороскопът ви за 2022 г. ще се върти главно около връзките. Ще трябва да се сблъскате с проблем, който ви е измъчвал в миналото. Този път обаче той ще бъде успешно разрешен. Учете се от предишни грешки и не се страхувайте да отстоявате себе си.

Водолей – 2022 г. ви насърчава да надмogne себе си. Склонни сте към нерешителност, но ще бъдете изложени на ситуации, които изискват ясна и твърда позиция. Хороскопът също така предупреждава за прибързани заключения и действия. Това може да ви затрудни.

Риби – Вие сте емоционални. Често сте склонни към свръхчувствителност, а това може да ви направи и уязвими. 2022 г. ще бъде изпитание за вас. Ще има пречки по пътя ви, както в професионалния, така и в личния ви живот, ще трябва да се справите с тях хладнокръвно. В крайна сметка това ще ви направи по-силни.

Людмила Венциславова, 11а

Коледна работилница

Калин Георгиев, 1в

Радост Конова, 1г

Мейра Мустафа, 1д

Християн Александров, 1д

1д

1г

Теодор Иванов, 1г

Редакционен екип

Зина Махмудова, Людмила Венциславова, Божидара Павлова, Албена Методиева, Ана-Мария Христова, Вяра Димитрова, Марина Костова, седмокласници

Предпечат – Йончо Йончев

Редактори – Радинка Иванова, Кристина Младенова

гр. Плевен ул. "Иван Вазов" № 46, тел.: 064/822 280

el_vestnik@abv.bg; suivanvazov.com

Броят е редакционно приключен на 01.12.2021г.

Издава: ЛАБЕЛ ООД - гр.Плевен

Предпечат: label.bg

Печат: label.bg

Хартия: www.ema-bg.com

Тираж: 1000

Учебен календар

2022

Януари

Н	П	В	С	Ч	П	С
26	27	28	29	30	31	1
2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15
16	17	18	19	20	21	22
23	24	25	26	27	28	29
30	31	1	2	3	4	5

Февруари

Н	П	В	С	Ч	П	С
30	31	1	2	3	4	5
6	7	8	9	10	11	12
13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26
27	28	1	2	3	4	5
6	7	8	9	10	11	12

Март

Н	П	В	С	Ч	П	С
27	28	1	2	3	4	5
6	7	8	9	10	11	12
13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26
27	28	29	30	31	1	2
3	4	5	6	7	8	9

Април

Н	П	В	С	Ч	П	С
27	28	29	30	31	1	2
3	4	5	6	7	8	9
10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22	23
24	25	26	27	28	29	30
1	2	3	4	5	6	7

Май

Н	П	В	С	Ч	П	С
1	2	3	4	5	6	7
8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21
22	23	24	25	26	27	28
29	30	31	1	2	3	4
5	6	7	8	9	10	11

Юни

Н	П	В	С	Ч	П	С
29	30	31	1	2	3	4
5	6	7	8	9	10	11
12	13	14	15	16	17	18
19	20	21	22	23	24	25
26	27	28	29	30	1	2
3	4	5	6	7	8	9

Юли

Н	П	В	С	Ч	П	С
26	27	28	29	30	1	2
3	4	5	6	7	8	9
10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22	23
24	25	26	27	28	29	30
31	1	2	3	4	5	6

Август

Н	П	В	С	Ч	П	С
31	1	2	3	4	5	6
7	8	9	10	11	12	13
14	15	16	17	18	19	20
21	22	23	24	25	26	27
28	29	30	31	1	2	3
4	5	6	7	8	9	10

Септември

Н	П	В	С	Ч	П	С
28	29	30	31	1	2	3
4	5	6	7	8	9	10
11	12	13	14	15	16	17
18	19	20	21	22	23	24
25	26	27	28	29	30	1
2	3	4	5	6	7	8

Октомври

Н	П	В	С	Ч	П	С
25	26	27	28	29	30	1
2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15
16	17	18	19	20	21	22
23	24	25	26	27	28	29
30	31	1	2	3	4	5

Ноември

Н	П	В	С	Ч	П	С
30	31	1	2	3	4	5
6	7	8	9	10	11	12
13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26
27	28	29	30	1	2	3
4	5	6	7	8	9	10

Декември

Н	П	В	С	Ч	П	С
27	28	29	30	1	2	3
4	5	6	7	8	9	10
11	12	13	14	15	16	17
18	19	20	21	22	23	24
25	26	27	28	29	30	31
1	2	3	4	5	6	7